శ్రీ రామకృష్ణ మిషన్ (సేవాసంస్థ): తదాదర్శములు: కార్యావళి

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

ప్రప్రథమమున శ్రీరామకృష్ణమిషన్ ఎట్లు స్థాపింపబడినదియు, ఆ సంస్థయొక్క ఆదర్శములు, అది కావించుచున్న సేవాకార్యావళియు నిందు వివరముగ దెలుపబడియున్నవి.

54 పుటలు వెల : 50 పైసలు

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీదేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ రామకృష్ణప్రభ

సంపుటము ౨౬ ౧౯౭౦ - జనవరి : సౌమ్య - పుష్యము సంచిక ౭

విషయసూచిక

ఫోన్ : 71231 శ్రీ రామకృష్ణప్రభ పోస్టు బాక్సు : 635

ప్రకటన

1969 జూలై నెలలో శ్రీరామకృష్ణప్రభ యిరువదియారవ సంపుటము ప్రారంభ మయినది. ఈ పత్రికయందు ఇంతవఱకు ఆదరాభిమానములు చూపుచున్న ఆంధ్రమహాజనులకు మా హృదయపూర్వకాభివందనములు. మా పారమార్థిక సందేశ ప్రచారసేవను ప్రశంసించుచున్న వందలాది భక్తులకు, పాఠకులకు మా శ్రేయఃకాంక్షలు.

చందాదారు లందఱును భగవత్సేవాపరాయణమైన మా యీ పత్రికయెడల ఎప్పటియట్ల ఆదరాభిమానములు చూపగలరని విశ్వసించుచున్నాము.

మేనేజరు : శ్రీ రామకృష్ణప్రభ ఆఫీసు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము - మద్రాసు 4.

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లీ) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.'
(సన్డే స్టాండర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి. 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల: రూ. 7-50

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకులవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల: 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4



'అఖిలవిభు శరణొందుము, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౨౬ } ౧౯౭౦ - జనవరి సౌమ్య - పుష్యము { సంచిక ౭

శ్రీః

స్తవము

మూలము :
శ్రీకూరనాథుడు

వ్యాఖ్యాత :
శ్రీమత్కాంచీ ప్రతివాది భయంకర అణ్ణంగరాచార్యస్వామి

[గత సంచిక తరువాయి]

ఐశ్వర్యం య దశేషపుంసి య దిదం సౌన్దర్యలావణ్యయోః
రూపం య చ్ఛ హి మఙ్గళం కి మపి య ల్లోకే స ది త్యుచ్యతే
త త్సర్వం త్వదధీన మేవ య దత శ్శ్రీ రి త్యభేదేన వా
యద్వా శ్రీమది తీదృశేన వచసా దేవి ప్రథా మశ్నుతే. 7

దేవి	అమ్మాయీశ్వరీ
అశేషపుంసి	సమస్త చేతనులందును
యద్ ఐశ్వర్యం (అస్తి)	ఏయైశ్వర్యమున్నదో
సౌందర్యలావణ్యయోః	అవయవశోభ సముదాయశోభ అనువాని
యత్ ఇదం రూపమ్	రూపమేదో
లోకే	లోకమున
యచ్ఛహిమఙ్గళం	ఏది మంగళమో
యత్ కిమపి	ఏది
సత్ ఇతి ఉచ్యతే	మంచిది అని చెప్పబడుచున్నదో

తత్ సర్వం	ఐశ్వర్యాదులైన అవి అన్నియు
యత్	ఏ కారణముచే
త్వత్ అధీనమ్	నీయాజ్ఞకు లోబడియున్నవో
అతః (తత్సర్వం)	ఆ కారణముచే (అదంతయు)
శ్రీః ఇతి అభేదేనవా	అభేదముగ శ్రీ అనియో
యద్ వా	లేక
శ్రీమత్ ఇతి ఈదృశేనవచసా	శ్రీమంతము అను విశేషణముతోనో
ప్రథామ్ అశ్నుతే	ప్రసిద్ధినందుచున్నది.

ప్రపంచమున ప్రతివస్తువునం దున్న మేలిమి సొంపు—మున్నగు సమస్తమును లక్ష్మీ సంబంధనిబంధన మనుచున్నారు.

ఐశ్వర్య మనగా ఈశ్వరత్వము, సామర్థ్యము. ఇది చీమ మొదలు బ్రహ్మావఱకు సకల ప్రాణులందు నున్నది. చీమకు పైది ఈగ, ఈగకుపైది తుమ్మెద. ఈ రీతి ఒకదానికంటె నొకటి పైదిగా అమరియుండు ప్రాణులలో ఒక్కొక్కదాని కొక్కొక్కరీతి ఐశ్వర్య మున్నది కదా. కొన్నివస్తువులలో ప్రత్యవయవమును అందముగా నుండును. అది సౌందర్య మనబడును. కొన్ని వస్తువులలో అందము ఒక్కొక్కఅవయవములో లేకున్నను అవయవములసముదాయములో నుండును. అది లావణ్య మనబడును. పసుపు, పువ్వులు దీపము మున్నగు కొన్నివస్తువులు మంగళకరము లని ప్రసిద్ధములు. ఊర్ధ్వపుండ్రముల తీర్చుకొనుట కుపయుక్తమగు తెల్లమట్టి కడ్డి మున్నగు కొన్నివస్తువులు మంచివస్తువు లన బరగును: ఐశ్వర్యము సౌందర్యము లావణ్యము మంగళకరత్వము సద్వస్తుత్వము అగు నిట్టి మేలుము లన్నియు లక్ష్మీసంబ ధనిబాధనములు. కావున కొన్నివస్తువుల పేర్లకు ముందు 'శ్రీ' శబ్దమును, కొన్నివస్తువులపేర్లకు ముందు 'శ్రీమ' చ్ఛబ్దమును కూర్పొందుచుండును. శ్రీమందిరము, శ్రీపర్వతము, శ్రీమదనంతసరస్సు శ్రీమద్వ నాద్రి—ఇత్యాదు లుదాహరణములు. 7

దేవి, త్వన్మహిమావధి ర్న హరిణా నాపి త్వయా జ్ఞాయతే
యద్యప్యేవ మథాపి నైవ యువయో స్సర్వజ్ఞతా హీయతే
యన్నాస్త్యేవ తదజ్ఞతా మనుగుణాం సర్వజ్ఞతాయా విదు
ర్వ్యోమామ్భోజ మిదన్తయా కిల విదన్ భ్రాన్తో ఽయ మి త్యుచ్యతే. 8

దేవి	ఈశ్వరీ
త్వన్మహిమఅవధిః	నీపేర్మికి ఎల్ల
హరిణాపి	భగవంతునిచేతను
యద్యపి నజ్ఞాయతే	ఎఱుగబడుట లేదు
త్వయాపి	నీచేతను
నజ్ఞాయతే	ఎఱుగబడుట లేదు

ఏవమ్ అథ అపి	ఇట్లెవ్వరిచేతను ఎఱుగబడకున్నను
యువయోః	మీయిద్దఱి
సర్వజ్ఞతా	సర్వజ్ఞత్వము
నైవ హీయతే	లోటు చెందుటలేదు
యత్ నాస్తి ఏవ	ఏవస్తువు (లోకమున) బొత్తిగా లేదో
తదజ్ఞతామ్	దానినిగూర్చి యెఱుగకుండుట
సర్వజ్ఞతాయాః	సర్వజ్ఞత్వమునకు
అనుగుణాం విదుః	తగినదే అని (వివేకులు) ఎఱుగుదురు
వ్యోమామ్భోజం	ఆకాశకుసుమము
ఇదన్తయావిదన్	'ఇదిగో ఉన్నదే' అని ఎఱిగెడివాడు
అయం భ్రాన్తః ఇతి	వీడు వెఱ్ఱివాడు అని
ఉచ్యతే కిల	(లోకులచే) చెప్పబడునుగదా.

అమ్మా, నీవును భగవంతుడును సర్వజ్ఞులరు. అయినను నీవైభవ మీపాటి దని యెఱుగ నీకును శక్యము కాదు, భగవంతునకును శక్యము కాదు. ఇంతమాత్రముచేత మీసర్వజ్ఞత్వమున కెట్టి లోపమును గలుగదు. మహిమావధి నెఱుగని వారిని సర్వము నెఱిగినవారనుట ఎట్లు పొసగు నందు రేమో! సర్వజ్ఞత్వ మనగా ఉన్నసమస్తము నెఱిగియుండుట. దేవి మహిమకు అవధి ఉన్న కదా దాని నెఱుగ నగును? దేవి మహిమకు అవధి లేదాయె. లేనిదాని నెఱుగుట యనగా, లేనిదాని నున్న దని తలంచుటే యగును. లేనిదాని నున్నట్లు తలంచుట భ్రాంతియగునే కాని జ్ఞానము కానేరదు. గొడ్రాలిబిడ్డ, కుందేటికొమ్ము, ఎండమావులనీరు, ఆకాశకుసుమము—అను నివి ప్రపంచమున లేనివి. 'ఇదిగో ఆకాశకుసుమము, నే నెఱుగుదు' నని చెప్పువాడు వెఱ్ఱివాడే. 8

లోకే వనస్పతిబృహస్పతితారతమ్యం యస్యాః ప్రసాదపరిణామ ముదాహరన్తి
సా భారతీ భగవతీ తు యదీయదాసీ తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియ మాశ్రయామః. 9

లోకే	లోకమున
వనస్పతిబృహస్పతి తారతమ్యం	ఒకడు చెట్టువలె జడుడుగా జన్మించుట ఒకడు బృహస్పతివలె మహా విద్వాంసుడుగా పుట్టుట అను ఎక్కువ తక్కువలు
యస్యాః	ఏ సరస
ప్రసాదపరిణామమ్	అనుగ్రహ పరిపాక ఫలమని
ఉదాహరన్తి	(జ్ఞానులు) చెప్పుదురో
భగవతీ	పూజ్యయైన
సాభారతీతు	ఆసరస్వతియు
యదీయదాసీ	ఏ లక్ష్మీదేవి దాసులకు దాసిగా నున్నదో

దేవ దేవమహిషీమ్	దేవాధి దేవుని పట్టపు దేవియగు
తాం శ్రియమ్	ఆలక్ష్మీ దేవిని
ఆశ్రయామః	ఆశ్రయించుచున్నాము.

లక్ష్మీకటాక్షమును బడసినవారివిషయమున వాగ్దేవియగు సరస్వతిసైతము దాసాను దాసిగ నుండు ననుచున్నారు. 'మొద్దు' లనదగినట్లుగ కొందఱు మూఢాత్ములుగ నుండుటయు బృహస్పతి యనెడి దేవగురుని యపరావతారము లనదగినట్లు కొందఱు మహాజ్ఞాతలుగ నుండు టయు సరస్వతికృపయొక్క అన్వయవ్యతిరేకములచే సంభవించుచుండు ననుట ఎల్ల రెఱిగినవిష యమే. అటువంటివైభవము గల సరస్వతీదేవిసైతము లక్ష్మీకటాక్షభాజనుల భవనద్వారము లొద్ద నిల్చి వారి చెప్పుచేతలకు లోనైన పరిచారికగా నుండును గావున తదనుగుణమైన పేర్మిగల శ్రీదేవిని శరణు జొత్త మనుచున్నారు.

క్రింద రెండవ శ్లోకమున 'యుక్తాం భావయ భారతీం' అని శ్రీదేవిని వాక్సమృద్ధి నొసగు మని ప్రార్థించినట్టి శ్రీకూరనాథుని జూచి కొందఱు ''వాక్సమృద్ధికోరినవారు సరస్వతిని గదా స్తుతింపవలసిన'' దని యడుగగా అందుకు ''సరస్వతీదేవి లక్ష్మీకటాక్షభాజనులదాసులకు దాసిగా నుండగా, సకలసమృద్ధులకొఱకును లక్ష్మీదేవిని స్తుతించుటయే కదా తగినపని'' అను జవాబును ఈశ్లోకమున సూచించిరి.

''యస్యాః ఇమే యదీయాః; యదీయానాం దాసీ'' అని వ్యుత్పత్తి చెప్పుకోవల యును. 'ఏలక్ష్మీదేవిగారిదాసులకుదాసియో' అనుట.

యస్యాః కటాక్షమృదువీక్షణదీక్షణేన సద్య స్సముల్లసితపల్లవ ముల్లలాస
విశ్వం విపర్యయసముత్థవిపర్యయం ప్రాక్ తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియ మాశ్రయామః.10

ప్రాక్	మునుపు (ప్రళయకాలమున)
విపర్యయసముత్థవిపర్యయం	లక్ష్మీకటాక్ష ప్రాప్తిలేనందున వాడుపాటొంది యున్న
విశ్వం	జగత్తు
యస్యాః	ఏ శ్రీదేవియొక్క
కటాక్షమృదువీక్షణ	కడకన్నులచే ఆప్యాయకరముగ చూతమనెడి
దీక్షణేన	సంకల్పముచే
సద్యః	అప్పటికప్పుడే
సముల్లసితపల్లవం	చిగిరింపదొడగి
ఉల్లలాస	వెలుగొందెనో
దేవ దేవమహిషీం	దేవాధి దేవుని పట్టపు దేవియగు
తాంశ్రియం	ఆలక్ష్మీ దేవిని
ఆశ్రయామః	ఆశ్రయించుచున్నాము.

ప్రళయకాలమున సకలాత్మవర్గమును కరణకళేబరవిధురమై తెక్కలు విఱిగిన పిట్టలవలె ఎట్టిప్రవృత్తికిని యోగ్యత లేక అసత్కల్పముగ పడియుండగా——ఈయాత్మవర్గమంతటికిని ప్రవృత్తిసామర్థ్యము గలుగవలయు నని శ్రీదేవి చల్లనికటాక్షముల వానిపై ప్రసరించిన వెంటనే కదా అన్నింటి జడత్వము తొలగి, చిగుళ్ళ పసిమిమిసిమితో వెలుగొందినది. ఆశ్రీదేవిని శరణు జొచ్చుచున్నా ననుచున్నారు. అట్లే అసత్కల్పుడనగు నన్నును శ్రీదేవి చల్లగ కటాక్షించి సద్గోష్ఠిలో అన్వయింపజేయవలయునను ప్రార్థన మిట నిగూఢము.

"దుర్వాసునిశాపముచే త్రిభువనములు నిశ్శ్రీకములుగా కావలసివర్పడగా, ఆభువనములను త్యజించి లక్ష్మి పాలకడలిలోనికి జేరుకొన్నది. ఆలాగు ఆమె కటాక్షము తొలగుటచే, "అసన్నేవ" అన్నట్లు త్రిభువనమును నష్టమాయెను. తర్వాత "పయఃపారావారామృతమున నవతరించినట్టిదియు" అనదగినట్లు అమృతమునుండి వెలువడు కన్యామృతముగా అవతరించి స్నాతయై మహార్హవసనయై చిత్రమాల్యానులేపనయై మహోజ్జ్వలవిష్ణువక్షఃస్థలము నధిష్ఠించి "క్షణమైన నిటనుండి తొలగ" నని సంశ్లేషించినపిమ్మట తన కారుణ్యశీతలకటాక్షసుధావర్షమును గురియగా, దానిచే త్రిభువనము సత్తనంది సమృద్ధమైనరీతిని ఈశ్లోకమున వాక్రుచ్చుచున్నారు" అని చతుఃశ్లోకీవ్యాఖ్యలో శ్రీపెరియఆచ్చాన్‌పిళ్ళైగారు తెల్పినవివరణమును శ్రీస్తవమందలి యీశ్లోకమునకును జెప్పుకొనవచ్చును. అప్పుడు "ప్రాక్" అనుటకు దుర్వాసునిశాపముచే నిశ్శ్రీకమైనప్పు డని యర్థ మగును. ఈయర్థము చతుఃశ్లోకీభాష్యకర్తలైన శ్రీవేదాంతదేశికులవారికిని అభిమతమే యగును.

యస్యాః కటాక్షవీక్షా క్షణలక్షం లక్షితా మహేశాః స్యుః
శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ సా మామపి వీక్షతాం లక్ష్మీః. 11

యస్యాః	ఎవతెయొక్క
కటాక్షవీక్షా	కడకంటిచూపునకు
క్షణలక్షంలక్షితాః	క్షణకాలము లక్ష్యముగనుండగన్నవారు
మహేశాఃస్యుః	పరమైశ్వర్య సంపన్నులగుదురో
శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ	శ్రీరంగనాథస్వాముల పట్టపుదేవియగు
సాలక్ష్మీః	ఆ శ్రీదేవి
మామపి	నన్నును
వీక్షతామ్	కటాక్షించునుగాక.

ఎవతె కడకంటిచూపునకు క్షణకాలము పాత్రులైనవారు ధన్యు లగుదురో, మహామహిమశాలినియగు ఆశ్రీదేవి నన్నును కటాక్షించి ధన్యు నొనర్చుగాత మని ప్రార్థించుచున్నారు.

'క్షణలక్ష్యం' అనియు పాఠ మున్నది. అర్థ మేమో ఒక్కటే. "మహేశాః స్యుః"- ఇచ్చట చెప్పబడినది ఐహికమును క్షుద్రమునగు నైశ్వర్యము కాదు. 'ఏలా బ్రహ్మపదంబు'

అన్నట్లు 'తృణీకృతవిరిఞ్చ్యాది నిరంకుశవిభూతులై' పరమవైరాగ్యపూర్ణులైన శ్రీకూరనాథులకు ఈక్షుద్రైశ్వర్యము కోరదగినది కాదు. స్వరూపానురూపమైన ఐశ్వర్యమేదో అదే యిట వివక్షితము. భగవత్కైంకర్యసంపదయే చేతనునకు స్వరూపానురూపము. కాసారములో సద్యోవికసిత పుష్పములను కోయ నేగి పాదము మొసలినోట చిక్కుకొనగా ప్రాణసంశయదశలో నున్న గజరాజును "స తు నాగవరః శ్రీమాన్" అన్నారు. రావణుడు తన్ను తిరస్కరించి తఱిమివేయగా తనసర్వస్వమును పరిత్యజించి వచ్చి శ్రీరామచంద్రుని శరణుగోరుచు మింట నిలిచిన విభీషణుని "అన్తరిక్షగతః శ్రీమాన్" అన్నారు. రాజ్యముతోఁబాటు సకలసంపదలను విడిచి తట్టను గడ్డపాఱను చేదాల్చి శ్రీరాముని వెంట కాననమునకు దరలుచున్న లక్ష్మణుని "లక్ష్మణో లక్ష్మిసమ్పన్నః" అన్నారు. ఈచోటులందు అభిప్రేతము కైంకర్యసంపదయే కదా. ఈకైంకర్యసంపద ఇహలోకమున అర్చావతారమున లభింపవలె నన్నను శ్రీవైకుంఠమున లభింపవలె నన్నను—లక్ష్మీకటాక్షము నుండి తీరవలెను. లేకున్న—లభింపదు అనువిషయము దివ్యసూరులయు ఆచార్యమహత్తరులయు అనేకశ్రీసూక్తులచేత విశదము. లక్ష్మిని కాదని, భగవంతుని మాత్రమే పడయగోరువారికి శూర్పణఖకు పట్టిన గతియే పట్టు నని మనపూర్వాచార్యులు వక్కాణించుచుందురు 'సా మా మపి వీక్షతాం లక్ష్మీః' "ఆ లక్ష్మి నన్నును కటాక్షించును గాక, నాకును భగవత్కైంకర్యసంపదను ప్రసాదించును గాక"—అనుట.

శ్రీ స్తవవ్యాఖ్యానము ముగిసినది.



సీ. పుష్కరవిహరణస్ఫురణంబు వహియించి, యచలానుగుణవృత్తి నవధరించి,
యార్యాభిగణ్యసౌకర్యంబున రహించి, ప్రబలహిరణ్యవర్ధనత మించి,
త్రిభువనాంచితరూపవిభవంబు ప్రాపించి, భృగుకులంబు పవిత్రముగ జనించి,
యంభోధిభంగలీలాసక్తి వర్తించి, కామపాలనరీతి ఖ్యాతిగాంచి,
గీ. పుణ్యజనముల పూజనములు గ్రహించి, కలికితన మెందు నిట్టిది గలదె యనఁగఁ
జెలువుచెలువున నలు వొందు కలిమిచెలువ మెచ్చి నిచ్చలు మాకోర్కు లిచ్చుఁ గాత.

—కంకంటి పాపరాజు

చ. కలశపయోధిపుత్త్రి యలకాంచనగర్భునిఁగన్నతల్లి క
ల్వలదొరతోడఁబుట్టు హరివల్లభ లేములఁబోవులేమ సొం
పలరఁగఁ బద్మషండములయందు వసించెడు తన్వి, లచ్చి నా
కెలమి సమస్తసంపదల నిచ్చి కృతార్థునిఁ జేయుఁ గావుతన్.

—శ్రీ గోపీనాథము వేంకటకవి.

వివేకానందధ్యానము

శ్రీ చలవాది సోమయ్యగారు

(''చెయ్యెత్తి జైకొట్టు తెలుగోడా! గతమెంతొ ఘనకీర్తి గలవోడా...'' అనుమాదిరి)

శ్రీవివేకానంద భాస్కరా! వేదాంతసింహమా జేజేలు !!

హైందవసంస్కృతి కన్ని రూపులు దిద్ది। అమరసందేశము జగతి కిచ్చితివి
భారతీయులఖ్యాతి నిలిపితివి। భారతాంబకు వెలుగు దెచ్చితివి ॥శ్రీవివేకానంద॥ 1

ప్రాక్పశ్చిమాఖండ విజ్ఞానమెల్లను। ప్రజ్ఞతోడుతనీవు పుడిసిలించితివి
మతసామరస్యము నెఱపితివి। మానవతకే విలువనిచ్చితివి ॥శ్రీవివేకానంద॥ 2

జీవులందఱిలోన దేవు గాంచితివి। జీవదేవులు ఒకేతత్త్వమని తెల్పితివి
అద్వైతఅనుభూతి బొందితివి। ఆచరణలోదాని నిల్పితివి ॥శ్రీవివేకానంద॥ 3

దీనకోటులజూచి దిగులొందితీవెంతొ। దీనజనసేవకు బీజాలుచల్లితివి
వెన్నహృదయము నీది స్వామీజీ। విశ్వవ్యాపకమూర్తి వీవయ్యా ॥శ్రీవివేకానంద॥ 4

భక్తి జ్ఞాన కర్మ రాజయోగంబుల। యుక్తియుక్తముగను విపులీకరించితివి
తత్త్వబోధాగ్రణీ జేజేలూ! త్యాగీశ్వరేశ్వరాప్రణతూలూ! ॥శ్రీవివేకానంద॥ 5

సాంఘికలోపాల సరిచేయదలచియు। సంఘుస్థితులన్నిటి తరచిచూచితివి
సూచనలనెన్నిటో చేసితివి। సంఘసంస్కర్తగానిలిచితివి ॥శ్రీవివేకానంద॥ 6

సంఘసేవలుజేయు సద్బుద్ధియుతుడవై। సాధుసజ్జనులతో సమృద్ధిగావెల్గు,
సంఘమఠములనెన్నో స్థాపించితీవ్। సద్భక్తి మీ కివే కైమోడ్పులు ॥శ్రీవివేకానంద॥ 7

వివేకానందస్వామి బోధించిన బలోపనిషత్తు

నా ధీర బాలకురాలా, మీ రందఱును మహాకార్య నిర్వహణముకై జన్మించితి రను పరిపూర్ణ విశ్వాసము కలిగి యుండుడు. కుక్క పిల్లల మొఱుగుళ్లకే మీరు ఉలికి పడుదురా? లోకములను కంపిల్లజేయు ఘోర గర్జారావముతో ఆకసమును ప్రీల్చుకొనివచ్చు పిడుగుపాటులను కూడ బెదరక నిశ్చలులై నిలిచి కార్యనిర్వహణమగ్నులై యుండుడు.

మీ దేశమునకు సాహసపరాక్రమ సంపన్నులగు శూరులు కావలసియున్నారు. కావున మీ రట్టి శూరులుగా నుండవలెను. పర్వత స్థైర్యముతో నిలువుడు. సత్యమునకు సర్వదా జయమే చేకూరును. జాతీయ రక్తనాళములలో ఇతోధికశక్తి నుద్దీపింప జేయగల యొక నూతన విద్యుత్తేజమే భారతదేశమున కిప్పుడు కావలసినది. ధీరత వహింపుడు, ధీరత వహిం

పుడు! మనుజుడు మృతినొందున దొక్కసారియే! నా శిష్యులు పిఱికి పందలుగా నుండ రాదు. పిఱికితన మన్న నాకు మిక్కిలి రోత. దేనికిని తొణకకుండు పరిపూర్ణ మనఃస్థైర్యమును అలవఱచుకొనుడు. తుచ్ఛులు మిమ్ము గూర్చి పలుకు నిందావాక్యముల నేమాత్రము సరకుసేయకుడు. వారియెడ ఉదాసీనత చూపుడు. ముమ్మాటికిని ఉదాసీనతయే! కన్నులు రెండు, చెవులును రెండు; కాని నోరు మాత్రము ఒక్కటే అని జ్ఞప్తియుంచుకొనుడు. మహా కార్యములు మహా విఘ్నముల నడుమనే మహా విఘ్నముల నెదుర్కొనియే, నిర్వహింపబడును. మీ పురుషకారమును (పురుష ప్రయత్నమును) నిర్వహింపుడు. కామకాంచన పరాధీనులగు నిర్భాగ్యులను లక్ష్యపెట్ట బనిలేదు.

* * *

"మిత్రుడా, ఏడ్చెదవేల? సర్వశక్తియు నీయందే కలదు. ఓ భగవానుడా, సంపూర్ణ మాహాత్మ్యముగల నీ స్వభావమును ప్రత్యక్షపఱచుకొనుము. ఈ ముజ్జగము లన్నియు నీకు పాదాక్రాంతము లగును. విజయ మెప్పుడును ఆత్మదేగాని, ప్రకృతిది కానేరదు." దేహాత్మభ్రాంతి (తమ శరీరములే తాము అనెడు భ్రాంతి) గల పామరులే "దుర్బలులము, దుర్బలులము, మేము దుర్బలులము!" అని దీనముగా విలపించుచుందురు. దేశమున కిపుడు కావలసినది సాహసమును వైజ్ఞానిక ప్రతిభయును. మహాధీరత్వము, అఖండ శక్తిసామర్థ్యములు, అపరిమితోత్సాహము, మనకిప్పుడు అవసరము. ఆడంగితనము బొత్తిగా పనికిరాదు. కార్యశూరుని, పురుషసింహుని, విజయలక్ష్మి వరించును. వెనుకకు చూడ బనిలేదు. ముందుకు నడువుడు! అఖండ శక్తి, అఖండోత్సాహము, అఖండ ధైర్యము, అఖండశాంతత—ఇవియే మనకు ఆవశ్యకములు. అవి యున్నగాని మహా కార్యములు సాధింపబడవు.

* * *

పాప మనునది ఒకటి కలదని వేదాంతము అంగీకరింపదు. పొరపాట్లు ఉండునని మాత్రము అది అంగీకరించును. దాని ప్రకారము పొరపాటు లన్నిటిలో మిక్కిలి హేయమైనది "నేను దుర్బలుడను, నేను పాపిని, నేను నీచుడను, నేను శక్తిహీనుడను, నాకీ పని చేయసమర్థత లేదు" అని పల్కుటయే.

* * *

భగవంతుని ఉనికియందు విశ్వాసము లేనివాడు నాస్తికుడని ప్రాచీన మతములు పలికినవి. స్వశక్తియందు విశ్వాసము లేనివాడు నాస్తికుడని ఈ నవీన మతము పలుకుచున్నది.

* * *

బలమే జీవము, బలహీనతయే మరణము; బలమే సుఖము—నిత్యమును మరణము లేనట్టిదియు నగు జీవము; బలహీనత నిరంతర శ్రమము, దుఃఖము. బలహీనతయే మరణము. మిక్కిలి పసితనమునుండియు మీ బుద్ధిలో అభివృద్ధికరములు, బలప్రదములు, లోకోపకారకములు అగు భావములనే ప్రవేశింపనిండు.

* * *

సర్వవ్యథలకు బలహీనతయే ఏకైక కారణము. బలహీనులము గనుకనే కడగండ్లపాలగుచున్నాము. బలహీనులము గనుకనే మనము బొంకుట, చంపుట, దొంగిలించుట, ఇతరాపరాధములు చేయుట. బలహీనులము గనుకనే మన దుఃఖములు, మరణములు. మనకు బలహీనత కల్పించున దేదియు లేనిచో, మరణములు, దుఃఖములు ఉండవు.

* * *

మన కతిముఖ్యముగా కావలసినది బల మొక్కటియే. భవరోగమునకు బలమే ఔషధము. ధనికులు పీడించునప్పుడు బీదల కుండవలసిన ఔషధము బలము. విద్యావంతులు పీడించునప్పుడు పాపులకు ఉండవలసిన ఔషధము బలము.

* *

బలాఢ్యుడవై ధైర్యశాలివై నిలువుము. బాధ్యతనంతయు నీమీదనే పెట్టుకొనుము. నీ విధికి నీవే కారణ భూతుడవని ఎఱుగుము. నీకు వలయు శక్తియంతయు, సాహాయ్య మంతయు, నీయందే కలదు. కావున నీ భవిష్యత్తును నీవే నిర్మించుకొనుము.

* *

మనము జాడ్యగ్రస్తులమని సదా తలపోసికొనుచుండుటచే జాడ్యవిముక్తి కాదు. ఔషధము సేవింపవలెను. బలహీనతను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుచుండుట అంతగా ఉపయుక్తము కాదు. బలమును చేకూర్చుకొనుము. సదా బలహీనతను గూర్చి చింతించుటచే బలము లభింపదు. బలహీనతను గూర్చి విచారించుట కాదు బలహీనతను పోగొట్టుకొను మార్గము. బలమునే స్మరింపవలెను.

* * *

ఈ (భౌతిక) ప్రపంచమునగాని, పారమార్థిక ప్రపంచమున గాని భీతి పతనమునకును, పాతకమునకును, తప్పక దారితీయు ననుట సత్యము. దుఃఖమునకును, మరణమునకును భీతియే మూలము. కీడునకును బీజము భీతియందే కలదు. ఇక, భీతికి కారణమేమి ? మన ఆత్మతత్త్వము నెఱుగమియే. మనలో ప్రతివాడును ఆ సమ్రాట్చ్రక్రవర్తికి "ఉత్తరవారసు."

* * *

పాపము లన్నియు, అశుభము లన్నియు, "దౌర్బల్యము" అను ఒక్క మాటలో ఇముడ్పవచ్చునని తెలిసికొనుము. దుష్టప్రవర్తన మంతటికిని ప్రేరక మీ దౌర్బల్యమే. స్వార్థపరత్వమంతటికిని మూల మీ దౌర్బల్యమే. మానవు లితరులకు హాని కలిగించున దీ దౌర్బల్యము వలననే. మానవులు తమ యథార్థతత్త్వమునకు భిన్నముగా గోచరించుటయు ఈదౌర్బల్య మూలముననే.

* *

ప్రకృతిని లోబఱచుకొనుటకై పోరాడుచుండు మానవునికే మానవనామము చెల్లును. ఈ ప్రకృతి ఆంతరమనియు, బాహ్యమనియు రెండు తెఱగులు గలది. బాహ్యప్రకృతిని జయించుట మంచిదే, అది మిక్కిలి ఘన కార్యమే. కాని ఆంతరప్రకృతిని జయించుట ఇంకను ఘనతర కార్యమగును. నక్షత్రములను పాలించు ధర్మములను గ్రహించుట ఘనమే, మాననీయమే. కాని నరుని విషయవాంఛలను, భావములను, ఇచ్ఛాశక్తిని పాలనముచేయు ప్రకృతి ధర్మములను తెలిసికొనుట అత్యంతము ఘనతరమును, మాన్యతరమును అగును.

* * *

సర్వజంతువుల కన్నను, సర్వదేవయోనుల కన్నను, మానవు డధికుడు. మానవునికన్న అధికు లెవ్వరును లేరు. దేవతలుగూడ మరల మానవశరీరమును దాల్చి యవతరించి తన్మూలముననే ముక్తిపొందవలెను. పరిపూర్ణత నందునది మానవుడొక్కడే, దేవతలు సైతము కారు.

జగద్రహస్యములను, మర్మములను, ఛేదించు శక్తిగలిగి, ఆ ఉద్యమము నేవిధమున నైనను-సముద్రగర్భాంతరాళములోనికి జొచ్చి

మృత్యువును ముఖాముఖి నెదుర్కొనవలసి వచ్చినను-సాధించు గాఢదీక్షగల అప్రతిహత మహత్తర సంకల్పసంపన్నులు - ఇనుపకండరములును, ఉక్కు నరములును గలవారు-మన దేశమున కిప్పుడు కావలసియున్నారు.

* * *

మనము విలపించినది చాలు. ఇప్పటికైనను విలపనములు మాని, అన్యాధార మపేక్షింపక, పౌరుషము చూపుదుముగాక! మన కిప్పుడు కావలసినది మానవత్వమును నిర్మించు మతము, మానవత్వమును నిర్మించు సిద్ధాంతములు, సర్వతోముఖముగా మానవత్వమును నిర్మించు విద్య. సత్యమును గుర్తించు టెట్లందురా? శారీరకముగాను, వైజ్ఞానికముగాను, పారమార్థికముగాను, మీకు దుర్బలత కలిగించున దంతయు విషమే, దానిని విసర్జింపుడు. అది ప్రాణరహితమైనది - సత్యము కాజాలదు. సత్యము బలవర్ధకము, సత్యము నిర్మలము, సత్యము సర్వజ్ఞానమయము. సత్యము బలప్రదమై, జ్ఞానోద్దీపకమై, శక్త్యుత్సాహదాయకమై ఉండవలెను.

*

మన మెన్నో విషయములనుగూర్చి చిలుక పలుకులు పలుకుచుందుము. అనగా ఆ పలుకులు కార్యరూపము నొందునవికావు చెప్పుటయు, చేయకుండుటయు మన కలవాటై పోయినది. ఇందుకు కారణమేమి? బలహీనత. బలహీనమగు ఇట్టి మెదడేమియు చేయజాలదు. దానికి మనము పుష్టి కలిగింపవలెను. మన యువకులు బలిష్ఠకాయులగుట మొదటి కర్తవ్యము. మతజ్ఞానము పిదపవచ్చును. పారమార్థిక లోకమును చేరుటకు గీతాపఠనమున కన్న 'ఫుట్ బాల్' ఆట ఎక్కువగా ఉపకరించును. భుజకండరములును, ఇతర కండరములును ఇంక కొంత బలిష్ఠములైనపిదప మీరు భగవద్గీత నిప్పటికన్న బాగుగా గ్రహింపగలుగుదురు. మీలోని రక్తమొకింత పుష్టి నొందినచో శ్రీకృష్ణుని మహత్తర ప్రతిభను, మహత్తరశక్తిని ఇప్పటికన్న చక్కగా గ్రహింపగలుగుదురు. మీ శరీరములు మీ పాదములమీద సుస్థిరముగా నిల్చి, మానవుల మను భావము మీ కెప్పుడు స్పష్టముగా తోచునో, అప్పుడు మీకు ఉపనిషత్తులును, ఆత్మవైభవమును ఇప్పటికన్న చక్కగా బోధపడును.

*

వ్యాకోచము నొంద ప్రయత్నింపుడు. చలనమును, అభివృద్ధియునే జీవించియుండుటకు గుఱుతులని జ్ఞప్తియుంచుకొనుడు.

* * *

నీతిపరుడవై, ధైర్యవంతుడవై, త్రికరణశుద్ధి కలిగియుండుము. అనగా, నీనీతి పరమ నిర్దుష్టమైనదిగా, నీ ధైర్యమెట్టి సాహసిక కృత్యమునుండి యైనను వెనుదీయనిదిగా ఉండవలెను. మతసిద్ధాంతము లేమి బోధించుచున్నవా అని ఆలోచింపనే వలదు. పిఱికివాండ్రే పాపమొనర్తురు. ధీరు లెన్నడును నొనర్పరు. వీరు వారు అను భేదభావము లేక సర్వజనులను ప్రేమింప ప్రయత్నింపుము.

కపటవర్తనముచే మహాకార్య మేదియు సాధింపనలవికాదు. ప్రేమమూలమున, అఖండ సత్యదీక్షవలన, అపార పరిశ్రమచేత, ఉద్యమములు నెఱవేఱును. కావున నీ పురుషకారమును ఆవిష్కరింపుము.

* * *

ఈ కాలమున అతి ముఖ్యముగా వలయునది రజోగుణము. సత్త్వగుణసంపన్ను లని

నీవు భావించు వారిలో నూటికి తొంబదిమందికి పైగా నిజమునకు అగాధ తమస్సులో మునిగిన వారు. దేశమంతయు మృతమై, తమ స్సను బట్టచే ఆచ్ఛాదితమై పడియున్నది. కావున మనకిప్పుడు అవసరమైనది అపారమగు రాజసిక శక్తి. ఈ దేశప్రజలకు అన్నవస్త్రము లీయవలెను. వారిని మేలుకొల్పవలెను. ఇప్పటి కన్న నెక్కువగా పనిచేయునట్లొనర్పవలెను. లేనిచో వారు వృక్షములవలె, రాతిబండలవలె స్తబ్ధులైపోవుదురు.

* * *

ఆదర్శపరుడొక వేయితప్పులు చేసినచో, ఆదర్శరహితుడు ఏబదివేల తప్పులు చేయుననుట నిస్సంశయము. కావున ఆదర్శము కలిగి యుండుట మంచిది.

* * *

మీ యథార్థతత్త్వము మీకు ఎఱుకపడి యున్న నెంత బాగుండెడిది! మీరు ఆత్మలు, దైవములు. మిమ్ము మానవులన్నప్పుడే నేను అపచారమాడితి ననుకొనునది.

* * *

నేను సత్యనిష్ఠుడను, సత్యము అసత్యముతో నెన్నడును పొత్తుసేయదు. లోకమంతయు నాకు మాఱొడ్డి నిలిచినను, చివరకు సత్యమే జయించును.

* * *

ఈ లోకమున పిఱికివారికి స్థానములేదు. పాఱిపోజూడకుము, జయింతునా, ఓటమి నొందుదునా అని ఆలోచింపకుము.

* * *

పగ తీర్చుకొనుడని నే నెన్నడును బోధింపలేదు. సర్వదా నేను బోధించునది బలము నార్జించుకొండనియే. ఈ సముద్రపు తుంపర బొట్టుపై పగతీర్చుకొనుభావము మనకు కలలో నైన తోచునా? కాని దోమకది ఘనకార్యము.

* * *

లెండు, కార్యాచరణమునకు గడంగుడు. ఎన్నాళ్లిట్లు పడియుండుట? ఈ లోకమున జన్మించినందుకు గురుగా ఏదో యొకటి (మహాకార్యమును) చేసిపొండు. లేనిచో, మీకును ఈ వృక్షములకు, ఈ శిలలకు భేదమేమి? అవికూడ ఉనికినంది, క్షీణించి లయించును గదా?

* * *

ధైర్యవంతులై యుండు నా కుఱ్ఱలకు అన్నిటికన్న అధికముగా ధైర్యము ఉండవలెను. అది ఎందువలనగాని ఇసుమంతయు లోపింపరాదు. అత్యున్నత సత్యములను సర్వజనులకు బాహాటముగా బోధింపుడు. మీకు గౌరవహాని కలుగుననిగాని, అనుకూలురతో రాయిడి కలుగుననిగాని జంకకుడు. ఎట్టి తీవ్రపరీక్షలకైన ఆగి, సత్యమును వీడక, సేవించితిరేని, మీ కొక దివ్యశక్తి చేకూరునని దృఢముగా నమ్ముడు. అప్పుడు సత్యదూరములని మీకు తోచు విషయములను మీయెదుట చెప్పుటకే మానవులు భీతిలుదురు. మీసత్యదీక్ష కేమాత్రము భంగము రానీయక, పదునాలుగేండ్లు, వరుసగా, నిష్కర్షగా సత్యవ్రతము పాటించితిరేని, మీ పలుకులన్నిటి యందును జనులకు పరిపూర్ణ విశ్వాసము కుదురును.

* * *

వత్సా, ఇనుప కండరములు, ఉక్కునరములు, వానిలోపల నివసించు మనస్సు పిడుగు పదార్థముతో చేయబడినది: ఇదియే నాకు కావలసినది.

* * *

సత్యాసత్యములను తూచినచో, సత్యము వైపు అపారముగా మొగ్గుచూపును. సౌజన్యముకూడ సత్యమువంటిదే. ఇవి రెండును నీకు కలవేని, అప్రయత్నముగా స్వతస్సిద్ధశక్తిచేతనే నీకు విజయము చేకూరును.

* * *

పర్వతసమానములగు మహావిఘ్నములు అడ్డుతగిలినను వానిని దాటుదమను దృఢ సంకల్పము మీకు కలదా? ఖడ్గము చేతబూని లోకమంతయు మిమ్ము ప్రతిఘటించి నిల్చినను, యోగ్యమని మీకు తోచిన విధముననే ప్రవర్తింపసాహసింతురా? మీ ఆలుబిడ్డలు మీకు ప్రతికూలురుగా నున్నను, మీ ద్రవ్యమంతయు పోయినను, మీ పేరు ప్రతిష్ఠలు నశించినను, మీ సంపద అదృశ్యమైనను అట్లే ప్రవర్తింతురా? అప్పటికిని మీ రామార్గమును వీడక, గమ్యము చేరువఱకు అచంచలదీక్షతో దానినే అనుసరింతురా?

* * *

సత్యమార్గము నిన్నెచటికి గొనిపోయినను వీడక దానినే అనునుసరించుచుండుము. నిన్ను నీ భావములు వాని తార్కిక పరమావధికి కొనిపోనిమ్ము. ఆ విషయమున పిఱికితనము చూపకుము; కపటవేషధారివియు కాకుము.

* * *

ఆశాశీలత నలవఱచుకొనుము. అనగా, ప్రతి వస్తువునందును, ప్రతి సంఘటనమందును గల గుణమును, అనుకూల్యమును చూడ యత్నింపుము. ఒటచోట చతికిలబడి మన శ్శరీరములందుగల లోపము లన్నిటిని జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొని ఏడ్చుచు, మొత్తుకొనుచు ఉండుట వలన నేమైన ఫలము కలుగునా? ప్రతికూల వాతావరణమును లొంగదీసి విజయము సాధించు ధీరోద్యమమే మన కాత్మోన్నతిని చేకూర్పగలదు.

* * *

ఆస్తికధర్మజీవన మనగా యజ్ఞయాగాదు లొనర్చుటకాదు; (దేవాలయములలో) మోకరించి ప్రణమిల్లుటకాదు; గొణుగుళ్లును, సణుగుళ్లును (మంత్రోచ్చారణము) కూడ కాదు. కాని, వానియందు గుణము లేకపోలేదు. మనోజ్ఞములగు సాహసిక కృత్యములను ధీరతతో నిర్వహింప మనలను బురికొల్పి మన తలంపుల నత్యున్నతికి గొనిపోయి దివ్యపరిపూర్ణతను గ్రహించు శక్తిని కల్పించినచో, అవన్నియు గుణవంతములే.

* * *

మొదట మనము దివ్యులము కావలెను. ఆ పిదప ఇతరులు ఆ స్థితినిపొంద దోడ్పడవలెను. '(నీవు) కమ్ము, పిదప (ఇతరులను) కానిమ్ము' అనునదియే మన దీక్షావాక్యమగు గాక!

* * *

మన శ్రుతి స్మృతులందే 'అభీః', 'అభీః' అను విశేషణము భగవంతునిగూర్చి వాడబడినది. జన్మసాఫల్యమొందుటకు మనముకూడ 'అభీః' (భయరహితులము) కావలెను.

* * *

మీలోని దైవత్వమును పైకి తెండు. అప్పుడు సర్వమును దానిచుట్టి, తమ తమ స్థానములలో నమరి పరస్పరానుకూలములై యుండును.

నిత్యనూతన సందేశప్రదాత : వివేకానందస్వామి

ఆధ్యాత్మికరంగములో మహాపురుషులలో శ్రీవివేకానందస్వామి సాటి లేని వ్యక్తివిశేషము. ఆయన జన్మించినది 1863–వ సంవత్సరము జనవరి 12–వ తేది. మహాసమాధినొందినది 1902 జూలై 4–వ తేది. ముప్పదితొమ్మిది సంవత్సరముల ఐదునెలల మూడువారముల ఈఅల్పాయుస్సులో ఆయనసాధించినంత సాధించినవారు శ్రీశంకరాచార్యులకనంతరము ఈ వేయేండ్లలో మఱొక్కరు లేరు. ఆయన కనంతరము ఈఅఱువదియేండ్లలో సైతము అంతటివారు – గాంధిమహాత్ముడు తప్ప–మఱొక్కరు లేరు. ప్రాచీనకాలములో బౌద్ధమతప్రచారకులు సముద్రాంతరిత దేశములకు పోయి ప్రచారము చేసిరని చరిత్రవలన తెలిసికొనుచున్నాము. అర్వాచీనకాలమున భారతీయ వేదాంతసందేశమును సుదూరప్రాంతములకు కొనిచనిన ప్రథమహిందూసన్న్యాసి శ్రీవివేకానందస్వామియే.

ఆయనవ్యక్తివిశేషమును రూపొందించి పెంపొందించిన అంశములు మూడు. (1) పసిప్రాయముననే ఆయన అధికరించిన విద్య. (2) శ్రీరామకృష్ణునిసన్నిధిలో బడసిన ఆధ్యాత్మికశిక్షణము. (3) భారతదేశమును గూర్చియు ప్రజలనుగూర్చియు ఆయన గడించిన పరిజ్ఞానము. వానియందు ఆయనకు గల ప్రేమభక్తులు.

ఆయన పాశ్చాత్యతత్త్వశాస్త్రమును ఇతర శాస్త్రములను నేర్చెను. ప్రాచ్యదేశీయవిజ్ఞానమును బడసెను. కావున భౌతికాదిశాస్త్ర ప్రయోగముల ఫలితములను భారతీయమహర్షులు ఆధ్యాత్మికరంగమున సాధించిన పరిశోధనలఫలితములను సమన్వయింపగలిగెను. ఉపనిషన్మతమును వేదాంతశాస్త్రమును ఆధునిక మానవుని డెందమున కెక్కురీతిలో ప్రదర్శించెను.

శ్రీరామకృష్ణుడు ఇతనికి గురు వగుట ఇతనియదృష్టము. ఆయన కితడు శిష్యు డగుట ఆయనయదృష్టము. గురుదేవుని అమోఘశిక్షణములో అతడు ఆధ్యాత్మికసాధనలందు సిద్ధిపొంది వేదాంతశిఖరమగు నిర్వికల్పసమాధిని అధిరోహింపగలైను. ఆసమాధిదశలో ఏకాద్వితీయనిర్గుణబ్రహ్మమందు జీవజగత్తులు లయించిపోగా ఆత్మైక్యము స్వానుభవగోచర మగును. శ్రీరామకృష్ణుడు మహాసమాధినందుటకు మూడుదినములుముందు స్పర్శమాత్రమున తన సర్వశక్తులను వివేకానందునిలోనికి సంక్రమింపజేసెను. మానవతతిని ప్రబోధింపు మని అతనిని శాసించెను. తనశిష్యుడు సప్తర్షులలో నొక్కడనియు మానవులభౌతికమానసిక నైతికపారమార్థికలోపములను తొలగింప అవతరించెననియు గురుదేవుడు దివ్యదృష్టిచే నెఱిగియుండెను. కావున విశ్వమానవశ్రేయస్సును సాధించుటకు శిష్యుని పూంచెను.

ఈనాటి రాజనీతిజ్ఞులవలె శ్రీవివేకానందస్వామి వార్తాపత్రికలను ఇతరప్రచురణములను చదివి అందుమూలముగా భారతదేశమును భారతీయులను వారిసమస్యలను గూర్చిన జ్ఞానమును పొందినవాడు కాడు. స్వామి పాదచారియై హిమాలయములనుండి కన్యాకుమారియగ్రమువఱకు పర్యటించి గడించినది ఆయన జ్ఞానము. సంఘములోని వివిధవర్గముల పరిస్థితులను వారియక్కఱలను ప్రత్యక్షముగ చూచి గ్రహించెను. ఆయనకంటె భారతమాతను గాఢముగ ప్రేమించినవారు లేరు. ఆయనను మించిన దేశభక్తుడు లేడు.

వరిష్ఠవేదాంతి యనియు, నవ్యధర్మప్రవక్త అనియు, దేశభక్తయతీశ్వరు డనియు దైవదత్త

వక్తృత్వశోభితు డనియు—ఇంకను పెక్కు విశేషణములతో వివేకానందస్వామి ప్రశంసింప బడెను. ఆయనకు గొప్పలు ఇవే కావు. ఇంక నెన్నియో కలవు. చికాగోలో జరుగనుండిన విశ్వమతమహాసభలో ప్రతినిధిగ స్వీకరింప బడుటకు యోగ్యతాపత్రము నిమ్మని ఆయన హార్వర్డుయూనివర్సిటీ ప్రొఫెస్సరగు రైటు మహాశయుని అడిగినప్పుడు ఆయన చెప్పినా డట: "స్వామీ, నిన్ను యోగ్యతాపత్ర మడు గుట ఎట్లుండు ననగా 'ప్రకాశించుటకు నీ కేమి హక్కున్నది' అని సూర్యు నడిగిన ట్లుండును." ప్రతినిధుల నెన్నుకొను పరిషత్తున కధ్యక్షుడగు డాక్టరు బాఱ్ఱోసుకు ప్రొఫెస్సరు రైటు ఇట్లు వ్రాసెను. 'పండితులగు మనప్రొఫె స్సరులను అందఱిని కలిపినప్పటికిని ఈయనకు సాటి కాలేరు.

ఆయన ఉపదేశించినదియు ప్రచారము చేసి నదియు ఏమి? ఆయనమాటలలోనే చెప్ప వలయు ననిన ప్రాతఆసవమునే క్రొత్తసీసాలో నింపినాడు. సనాతనమైన భారతవిజ్ఞానమును క్రొత్తమార్గములో ఆయన ప్రచారము చేసెను. స్వకీయప్రగాఢాధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారములచే ఆయన బోధనలలో అపూర్వామోఘశక్తి యుండెడిది.

చెదరియున్న హిందూసిద్ధాంతపు బలగ ముల నన్నిటిని ఆయన ఒక్కటిగచేర్చి 'ఈ మతము అన్నిమతములకంటె ప్రాచీనమైనది. అన్నిమతములకును ఇది తల్లిమతము' అని ప్రదర్శించెను. వివిధచిత్తవృత్తులకు అభిరుచు లకు అనువుగా హిందూసిద్ధాంతము వివిధసాధ లను కలుపుచుండును. ఈసిద్ధాంతమునకు సగుణ బ్రహ్మమును సమ్మతమే నిర్గుణబ్రహ్మమును సమ్మతమే. ద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము అద్వై తము సమప్రధానములగు మార్గములే. తర్క శాస్త్రమున, మనస్తత్త్వశాస్త్రమున, నీతి శాస్త్రమున, వేదాంతమున స్వానుభూతిప్రధాన మగు మర్మమతమున గల వైవిధ్యము హిందూ మతమునకు సమ్మతమైనందున దీనినే బహుమత పరిషత్తు అని పేర్కొనిరి. వివేకానందస్వామి తన ప్రతిభాజ్యోతిచే ఈయన్నింటిని ఒక్కయ ఖండరూపముగ కలిపి 1893 లో షికాగోనగర మున విశ్వమతమహాపరిషత్తులో ప్రదర్శిం చెను. ఎల్లయ్యకు, పుల్లయ్యకు, రామయ్యకు ఒక్కకొలత చొక్కా సరిపడ దని ఆయన ఎఱుగును. కావున ఆయన హేతువాదప్రవణు లకు జ్ఞానయోగమును, భావోద్రేకపరులకు భక్తియోగమును, కర్మప్రవణులకు కర్మయోగ మును కలపెను. రాజయోగమునుగూడ ఆయన బోధించి ప్రచారము చేసెను. మత సారమును తత్త్వసారమును ఆయన సూత్ర ప్రాయముగ ఈక్రిందిమాటలలో ఇమిడ్చెను. 'ప్రతిఆత్మయందును దివ్యత గర్భితమైయున్నది. వెలుపలిలోపలి ప్రకృతిని అదుపులోనికి దెచ్చు కొని, గర్భితమైయున్న దివ్యతను ఆవిష్కరిం చుటే లక్ష్యము. కర్మయోగముచేతగాని, భక్తి యోగముచేతగాని, రాజయోగముచేతగాని, జ్ఞానయోగముచేతగాని- ఈయన్నింటిచేతగాని ఆలక్ష్యమును సాధింపుడు, బంధవిముక్తి నొందుడు. మతసార మిదే. సిద్ధాంతాలు, సూత్రాలు, క్రతువులు, గ్రంథములు, గుడులు, ఆచారములు ఈవివరము లన్నియు అప్రధాన ములు'.

శీలము రూపొందవలెను. ఆధ్యాత్మికసాధన లుండవలయును. ఇవి లేక కేవలము తత్త్వ శాస్త్రాధ్యయనము చాలదు. ఇవి ఉన్ననే సాధ కునకు బ్రహ్మసాక్షాత్కారానుభవముకలుగును.

ద్వేషదురభిమానములు స్వామీజీకి అనభి మతములు. విశ్వమతమహాసభలో ఆయన

ఇట్లు వ్రాక్రుచ్చెను. "ఎన్నటికైనను విశ్వమానవమత మనున దొకటి వెలయుచో అది తాను ప్రకటించు భగవంతునివలెనే దేశకాలాతీతమై అనంతమై వెలయవలయును. కృష్ణు ననుసరించువారలయందేమి, క్రీస్తు ననుసరించువారలయందేమి, పావనాత్ములయందేమి, పాపాత్ములయందేమి ఎల్లరయందును సమానముగా తదీయభానుదీప్తి ప్రసరింపవలయును. అది బ్రాహ్మణమతముగా గాని, మహమ్మదీయమతముగా గాని, బౌద్ధమతముగా గాని, క్రైస్తవమతముగా గాని యుండక వీని నన్నిటిని తనయం దిముడ్చుకొనుచు ఇంకను వికాస మొందుట కనంతమగు నవకాశము కలిగి యుండవలెను. మఱియు సంసారపంకమున పొరలాడుచుండు పశుప్రాయుడు మొదలుకొని అఖండౌదార్యధీవైభవములచే తన మానవత్వమును గూర్చి సంశయ ముదయింపఁజేయుచు, సామాజికభయగౌరవాస్పదుడై, ఇంచుమించుగా మానవకోటికంతకు నతీతుడై యుండు మహనీయునివఱకు ఎల్లరకును తావొసగి వారలను తనయనంతప్రేమహస్తముతో నాలింగన మొనరించుకొనునట్టిదై యుండవలయును. అట్టి విశ్వమానవమతము హింసాద్వేషములకు తనవ్యవస్థయం దిసుమంతయు చోటీయక సమస్త స్త్రీపురుషులును భగవత్స్వరూపులే యని గుర్తించుచు తన యథార్థదైవస్వభావమును గ్రహింప మానవకోటికి తోడ్పడుటయే తనప్రధానాశయముగ గణించును. అట్టి మతమును ఒసగుదురేని సర్వదేశములవారును మి మ్మనుసరింతురు...క్రైస్తవుడు హిందువుగా గాని, బౌద్ధుడుగా గాని కానక్కఱ లేదు. హిందువుకాని బౌద్ధుడుకాని క్రైస్తవుడు కానక్కఱలేదు. ప్రతి వ్యక్తియు ఇతరుల భావములను ఇతర మతసారమును గ్రహించుచుండియు స్వీయవ్యక్తిత్వమును నిలుపుకొని స్వీయవికాస నియమానుసారము అభివృద్ధి నొందవలయును".

ఆర్ద్రహృదయముతో ఆయన ఇట్లనెను. "..మిమ్ము పాపు లని పేర్కొనుట హిందువు నిరాకరించును. భూమిపై నున్న దివ్యులరు, మీరు పాపులా! మానవుని పాపి అని పేర్కొనుటే పాపము, మానవప్రకృతికి దూషణము. రండి, సింహములారా, మీరు గొఱ్ఱెలరను భ్రాంతిని దులిపివేసికొనుడు. మీరు నిత్యాత్ములు, ముక్తాత్ములు, ధన్యాత్ములు. ప్రకృతి మీరు కారు. మీరు దేహములరు కారు. ప్రకృతి మీకు బానిసయే కాని మీరు ప్రకృతికి బానిసలు కారు.'

తికోన్నతిని ఆధ్యాత్మికసమున్నతిని సాధించుటలో వేదాంతమార్గమునకును క్రైస్తవమార్గమునకును గల విభేదమును పై నుదాహృతములైన స్వామీజీవాక్కులు స్పష్టపఱచుచు జీవులలో దివ్యత గర్భితమైయున్న దను అంశమును నొక్కి తెలుపుచున్నవి. జీవునిలో అనాదినిధనమును నీడలేని జ్యోతియు బలమునకు ధీరతకు విశుద్ధికి పవిత్రతకు జ్ఞానమునకు వివేకమునకు ఆకరమును ఐన నిత్యాత్మ యున్నది అనెడి శ్రీ స్వామీజీసందేశములో భవిష్యత్తున అపార శ్రేయస్సాధకములైన అవకాశము లున్నవి. అందఱిలో నున్న బ్రహ్మ మొక్కటే అనెడి ప్రబోధము మానవసేవయే మాధవసేవ అనెడి ఆశయరూపమున వెలువడినది. మానవసేవ మాధవసేవయే అని మనలో పలువురము చెప్పుచుందుము. కాని చెప్పినప్పుడెల్ల ఆ మాటల సార్థక్యమును మనము గుర్తించుటలేదు. బాధలకు లోనైన మానవుని భగవంతుని ప్రత్యక్షరూపముగా భావించి మనలో నున్న ఆత్మయే అతనిలోను ఉన్న దని విశ్వ

సించినప్పుడు అతనికి మనము చేయు పరిచర్య భగవదారాధన మగు నని శ్రీ వివేకానంద స్వామి బోధించెను. మన మేమి చేసినను అది జీవునిలోని దేవునకే చెందును. కావున బాధిత మానవుల భౌతికమానసికనైతికాధ్యాత్మికము లైన కొదువలను తీర్చి వారికి సేవ చేయు అవకాశము లభించునేని అందుచే ధన్యుల మగు వారము మనమే.

ఈ సేవాదర్శమును అమలుపఱచుటకే శ్రీ వివేకానందస్వామి రామకృష్ణమిషను (సేవా సంఘము)ను స్థాపించెను. ఆ సంఘశాఖలు పెక్కులు ఈనాడు భారతదేశమందును, విదేశములందును ఉన్నవి. అన్ని శాఖలును స్వామీజీ నిర్ణయించిన సేవాప్రణాళికను నిర్వహించుచున్నవి ఈ సేవాదర్శమును అమలుపఱచినచో సేవను స్వీకరించువారి ఉపయోగము కలుగుటయే గాక సేవచేయు వారికిని పవిత్రత సిద్ధించుచున్నది. జీవునిలోని దేవుని సమారాధనము ఆరాధకునికి పవిత్రతను సమున్నతిని సమకూర్చుటే గాక ఆరాధితులకు సైతము ఉదాత్తతయు ఉన్నతియు కల్గుట కనుకూలములైన వాతావరణము నేర్పఱచును.

పాశ్చాత్యవిద్వాంసులు కొందఱు 'వివేకానందస్వామి మానవతత్త్వ పరిశోధకనిష్ణాత' అనిరి. కాని ఆయన అనుష్ఠించినది, ప్రచారము చేసినది, మానవాధ్యాత్మికతత్త్వమునే గాని కేవల మానవతత్త్వమును కాదు. కొందఱాయనను ప్రజాసామ్యవాది (సోషలిస్టు) అనిరి. కాని సర్వమానవులకును తప్పక యుండవలసిన వివేకమే ఆయన బోధించిన సామ్యవాదము. తన్నుగూర్చి ఆయనే ఇట్లు చెప్పుకొన్నాడు. నేను ప్రజాసామ్యవాది నగుదునో కానో నే నెఱుగను. కాని పస్తుపెట్టుటకంటె సగము కడుపునకు అన్నముపెట్టుట మే లనుట నామతము. మానవతత్త్వవాదము ప్రజాసామ్యవాదము మున్నగువానిలో నేదియు ఆయన యనుష్ఠించి బోధించిన దానికి తగిన పేరు కాదు. ఏలయన ఆత్మైక్యమును ఆయన బోధించియున్నాడు. ఈ వాదములో దేనిలోను ఆత్మైక్యసిద్ధాంతము లేదు. ప్రతిమానవునిలోను దివ్యత ఇమిడియున్నదనియు మనలో నున్న ఆత్మయే అందఱుమానవులలో నున్నందున మానవునకు మానవసేవ విధాయకము అని కదా స్వామీజీ యుపదేశము. మానవసేవయే మాధవసేవ అను ఆశయమును విశ్వమంతటికిని కఱపినది భారతదేశమే. ఉపనిషత్తుల నిండుగ నున్న విషయములు మానవులకు ఆసక్తిగొలుపునవే. భారతీయమహర్షులును ఆచార్యులును మానవసేవను నొక్కి కఱపిరి. శ్రీ వివేకానందస్వామిద్వారా వెలువడినపుడీబోధనము మఱింత శక్తివంత మాయెను. అద్వైతమును ఆయన బోధనానుసారము మన సమస్యల పరిష్కారమునకు వినియుక్తమైనప్పుడు అది పండితులకు మాత్రము నచ్చు శుష్కతత్త్వము కాకపోవును.

పాశ్చాత్త్యులయొద్దనుండి భారతీయులు నాలుగువిషములను నేర్చుకొనవలయు నని వివేకానందస్వామి కోరినారు. 1. భౌతికాది శాస్త్రము. 2. సంస్థానిర్మాణము. 3. సడలని కార్యదీక్ష. 4. విశ్వమానవసమానత్వము. 'పాశ్చాత్త్యుని పాదములవద్ద కూర్చుండి భారతీయుడు యంత్రనిర్మాణము నేర్చుకొనవలయును. భారతీయుని పాదములొద్ద కూర్చుండి పాశ్చాత్త్యులు ఆస్తిక్యమును, పారమార్థిక మార్గమును నేర్వవలెను' అని స్వామీజీ చెప్పినాడు.

'పాశ్చాత్త్యులలో సంస్థానిర్మాణసామర్థ్యమున్నది. చెదరినశక్తులను సేకరించి ఏకముఖ

మొనరించి తమ అక్కఱలకు వారు వినియోగించుకొనగలరు. ఆ నేర్పును వారియొద్దనుండి భారతీయులు గడింపవలయును. పాశ్చాత్యుల కార్యదీక్షను ప్రశంసించుచు స్వామిజి 'చూడుడు యూరపు శక్తిజనకయంత్రమువలె నున్నది. అందుండి నిరంతరశక్తిప్రవాహము వెలువడుచున్నది' అన్నారు. ఇదియు పాశ్చాత్యులయొద్దనుండి భారతీయులు నేర్చుకొనవలసినదే. సర్వమానవ సమానత్వమును ఆలాగు నేర్చుకొనవలసినదే.

పాశ్చాత్యుడు భారతీయునియొద్దనుండి శాంతమును ప్రసన్నతను అలవఱచుకొనవలయును. పశ్చిమదేశాలలో జీవితము నిర్విరామమైన పరుగువలె నుండును. తమకార్యోద్వేగము తమ్ము ఎటకు కొంపోయి విడచునో వారు ఎఱుగరు. గ్రుడ్డియాశలు వానివైఫల్యము తత్ఫలితమైన అశాంతి పాశ్చాత్యదేశములలో మిక్కుటముగ కానవగును. ఇవి తొలగవలయు ననిన వారు ఆధ్యాత్మికలక్ష్యమును ఆకళించుకొనవలయును. ధ్యానమననములను ఎక్కువగ నభ్యసింపవలయును. ప్రాతస్సాయంకాలములందు ప్రాపంచికవిషయములను విస్మరించి పరమాత్మధ్యానమును అభ్యసింపనిదే శాంతి మానవులమధ్యను చేకూరదు, ఒక్కొక్కమానవునిలోను చేకూరదు.

దివ్యదృష్టిచేతనో అనునట్లు భవిష్యత్కాలమున పాశ్చాత్యులకు శ్రేయస్కరమైన మతమును స్వామిజీ సూచించెను. 'నేడు యూరోపులో ఐహికపరత ఉత్కటముగ నున్నది. యుక్తివాదమునకును హేతువాదమునకును ఆగగల అద్వైతమొక్కటే వారికి మోక్షదాయకము. విజ్ఞానపరులకు నచ్చున దద్వైతమే. కావుననే అమెరికా, యూరపులలో అది నెలకొనుచున్నది.'

పాశ్చాత్యులకు స్వామిజీ ఈలాగు హెచ్చరిక చేసినారు. 'ఆధ్యాత్మికప్రవణత అలవఱచుకొనక యంత్రశక్తివర్ధకమగు ఐహికపరత యూరపులో ఇట్లే యుండునేని ఏబదేండ్లలో సర్వవినాశము చేకూరును.' ఈమాట స్వామిజీ చెప్పినది 1895 లో. ఇరువదేండ్లలో స్వామిజీ సూచించినట్లు సర్వవిధ్వంసకమగు మొదటి ప్రపంచయుద్ధము సంభవించినది.

లక్షకాండిలుబల్బును వెలిగించి చీకటిని పాఱద్రోలి ఆవెలుతురులో వస్తువర్గమును స్పష్టముగా చూపెట్టినట్లు శ్రీవివేకానందస్వామి భారతీయసమస్యలను తేటతెల్లమొనర్చెను. ఆయన పరిశీలింపని చర్చింపని యంశ మొక్కటైనను లేనే లేదు. ఆయన చర్చలలోను పరిష్కారములలోను 'రవికానని దానినిసైతము కాంచగల' ప్రాతిభచక్షువు గోచరించుచుండును.

స్వామిజియభిప్రాయమున "విద్య యనగా మనతలలోని కెక్కింపబడిన విషయబాహుళ్యము కాదు; జీర్ణము కాక కలత పుట్టించు నానావిషయముల కలగూరగంప కాదు. ఉజ్జీవనకరములును ధైర్యవీర్యజనకములును శీలనిర్మాణ సమర్థములునగు భావములను గ్రహించుటయే విద్య. అదే మనకు వలయునది. ఐదు భావములను గ్రహించి మనజీవితమును వానిమయముగాను వానిని మనశీలముగాను రూపొందించుకొన గల్గితిమేని పెద్ద భాండాగారమునంతను కంఠస్థముచేసికొనినవానికంటె మనమే విశేషవిద్యావంతు లనిపించుకొన దగినవారమై దీపింతుము. విద్య కేవలము భావరాశియే యగుచో పుస్తకభాండగారములనే విజ్ఞానసర్వస్వములనే మునీశ్వరులుగను ఋషీశ్వరులుగను గణింపదగియుండును." విద్యకుగల యద్భుతశక్తిచేత పరిష్కరింప సాధ్యపడని సమస్యయే

లేదని స్వామిజీచిత్తము. కావునపామర ప్రజానీకమునకు విద్య గఱపుటయు మహిళల సముద్ధరణమును స్వామిజీప్రణాళికలో ప్రధానాంశములు.

ఆయనకాలపు సంఘసంస్కర్తలు స్వామిజీని తమకోవలో జేర్చుకొనగోరి ప్రయత్నించిరి. కాని పైపైనిమార్పులు తన కనభిమతము లనియు ఆమూలాగ్రము చక్కబఱచుటే తన లక్ష్యమనియు ఆయన విశదీకరించెను. వితంతుపునర్వివాహమును గూర్చి ఆయనయభిప్రాయము నడిగిన యొకరికి ఆయన చెప్పిన జవాబు "ఈ ప్రశ్నను మీరు నన్నేల అడుగుచున్నారు? నేను వితంతువునా?... వితంతువులకు లభించు భర్తలసంఖ్యపై దేశాభ్యుదయ మాధారపడి యుండుననుట మీ యభిప్రాయమా?...మహిళలకు విద్య గఱపుడు. వారిసమస్యలను వారే పరిష్కరించుకొందురు."

పేదప్రజలపట్ల దేశమున గానవచ్చుచుండు ఉపేక్షయు నిరాదరమును స్వామిజీని కనలించినవి, ఇట్లన్నా డాయన: "లక్షలకొలదిమంది స్వదేశీయు లజ్ఞులై క్షుధార్తులై దినములు గడపుచుండ, వారిని గ్రేగంటనైనను జూడక, వారి నథఃపాతాళమునకు దిగద్రొక్కి తాము విద్యావంతులైన వారందఱును దేశద్రోహు లని నాయభిప్రాయము."

మహిళలలో విద్య పెంపొందవలె ననుట స్వామిజీ యభిప్రాయమైనను, భారతీయమహిళలు పాశ్చాత్యమహిళల ప్రతికృతులుగా రూపొందుట ఆయన కనభిమతము. మనమహిళలు సీత – సావిత్రి – అహల్యాబాయి – గార్గి– మైత్రేయి మున్నగువారిని ఆదర్శములుగ నుంచుకొనుటే ఆయన కభిమతము.

ఆయనజీవితకార్యమునకు భారతదేశ మొకరంగము, సమస్తవిశ్వమును ఒకరంగమే. జాతిమతవర్ణాదివిభేదము నాయన పాటింపలేదు. విశ్వము నుద్ధరింప నెత్తిన హస్త మాయనది— "మాకు భారతదేశ మెంత? ఇంగ్లం డెంత? అమెరికా ఏపాటి? అజ్ఞులచే జీవు డని పేర్కొనబడుచుండు దేవునకు కింకరులము మేము" అన్నాడు. "నాజీవితము మానవకోటికై బలిపీఠమున నర్పితమగు భవ్యదిన మెప్పుడు వచ్చునో" అని ఆయన ఉబలాటపడె ననగా– ఆశ్చర్య మేమి?

నానాటికి హెచ్చుచున్న స్వామిజీశిష్యులయు భక్తులయు ప్రశంసకులయు సంఖ్యను జూడుడు. ప్రాక్పశ్చిమములందు లక్షలకొలది మానవుల జీవితాలపై నిశ్శబ్దముగా పర్వుచుండు ఆయన ప్రభావమును జూడుడు. సద్వారకముగను అద్వారకముగను నూర్లకొలది ఉద్యమాలకు ఆయనసందేశమే ప్రేరక మగుచుండుటను గుర్తింపుడు. గుర్తించినపుడు— మహాసమాధికి రవంతముందు స్వామిజీ పల్కిన వాక్కుల యాథార్థ్యము విశదమగును. "జీర్ణవస్త్రమువలె నీశరీరమును విడిచి యశరీరుడనై యుండుటయే మంచి దని భావింతును గాక, నాయుద్యమమునుమాత్రము విడువను. సమస్తప్రపంచము తాను భగవంతునకంటె వేఱు కా దని గ్రహించు పర్యంతము మానవుల నుజ్జీవింపజేసెదను" – అనెను కదా!

శ్రీ వివేకానంద శంఖారావం

కవియోగి మహర్షి శ్రీ శుద్ధానంద భారతిగారు

1917 వ సంవత్సరంలో మధురయొద్ద నేను దేశీయనాయకవరేణ్యుడగు బాలగంగాధర తిలక్కును కలిసికొన్నాను. భారతదేశంలో ఒక గీతామిషన్ (= సేవానంఘమును) నెలకొల్పాలి. భారతీయులలో ఆత్మచైతన్యమును మేలుకొల్పడానికి ప్రచారకులదళం ఒకటి రూపొందాలి అని నేను అయనతో సంభాషిస్తున్నప్పుడు, ఆకస్మికంగా ఆయన శ్రీవివేకానందస్వామినిగూర్చి ప్రసంగించడం ప్రారంభించాడు. తిలక్కు వివేకానందస్వామిని 1892 వ సంవత్సరం పూనాలో దర్శించెనట. వివేకానందస్వామి తిలక్కుతో ఎనిమిదిదినాలు బస చేశారు. ఆయన పౌర సభలో ఉపన్యాసాలు చేయ లేదు. పదిమందితో కలియడం లేదు. తిలక్కు వివేకానందస్వామిచే దక్కను క్లబ్బులో తొట్టతొలిసారి మాటాడించారు. అప్పుడు స్వామి ఈలాగు అన్నారుట. ''సజీవ భగవద్గీతలుగాను సజీవములైన ఉపనిషత్తులుగాను ఉండండి. వైరాగ్యం అంటే కేవలం లోకాంతరపరతయు గొడ్డుజీవితమున్నూ కాదు. ధీరంగా వీర్యంతో అమోఘంగా మీరు జీవితాన్ని ఎదుర్కొనాలి. మనలో లేనిది ఐకమత్యం. దేశం విజయవంతం కావాలంటే ఐకమత్యమూ కార్యశూరత కావాలి.'' ''అందరు వివేకానందులుగా రూపొందాలి. ఆ ఆత్మధీరత, స్వాతంత్ర్యానికై పోరాడడానికి కావలసిన ఆ సాహసం అలవడాలి'' అన్నారు తిలక్కుగారు.

నాతోబుట్టువు జె. వి. రాము - శ్రీవివేకానందస్వామి మధురరామనాథమండలాలలో ఉన్నన్నినాళ్లు ఆయనతో ఉండినాడు. స్వామిజి కొందరు పిల్లలని ఆలింగనం చేసికొని, ''అనవె ఓం తత్ సో మని ము క గీతి'' అంటు దీవించారు. ఆ పిల్లలలో నేను ఒకణ్ణి. నేను సన్న్యాసి నౌతానని స్వామిజి నాసోదరునితో చెప్పారుట.

భారతాధ్యాత్మికవాణి శ్రీవివేకానందస్వామిగుండ వెలువడింది. ఆయన భారతదేశానికి కీర్తిప్రతిష్ఠలు తెచ్చారు. మహోజ్జ్వలమైన భారతదేశపునరభ్యుదయాన్ని మున్ముందు సూచించినవా డాయన. నవభారతానికి శ్రీరామకృష్ణపరమహంస ముఖ్యపూజారి; శ్రీవివేకానందస్వామియే నవ్యభారతాధ్యాత్మికవాణి. ఏకీకరణశక్తిని రామకృష్ణుడు దక్షిణేశ్వరంలో అంకురింపజేశాడు. దానినొక ప్రజ్వలోద్యమంగా పెంపొందజేశాడు వివేకానందస్వామి.

గురుదేవుడు తా నెన్నుకొన్న సాధకశిఖామణిలో తన అనుగ్రహాన్ని కూలంకషంగా నింపి 1886 వ సంవత్సరం ఆగస్టు 15 వ తేది మహాసమాధి పొందాడు. వివేకానందస్వామి ఆస్థాసంపన్నులను తనచుట్టు ప్రోగుచేసికొని రామకృష్ణమిషను అను గొప్పసంస్థను ప్రారంభించాడు. గురుదేవుడు కలలుగన్న లక్ష్యాలను సాధిస్తున్నది ఆ సంస్థ. బరానగరంలో పాడుపడి పాములపుట్టగా ఉండిన ఒక యింటిలో ఈయువసన్న్యాసులు మొదట ఉంటూ వచ్చారు. పేదరికపుబాధ పడ్డారు, అవివేకుల పరిహాసాలకు వారిచేతిపరాభవాలకు గురి అయ్యారు, భిక్షాటనంతో జీవనం గడిపారు: ఐనా, వారు సర్వతంత్రస్వతంత్రులు, భవిష్యత్తునందు అప్రకంప్యమైన విశ్వాసం వారికుండింది. యోగమందున్నూ వేదాంతపరిజ్ఞానమందున్నూ వారు పరిపూర్ణతను గడించి అల

నాటి బుద్ధదేవుని శిష్యులవలెను క్రైస్తు శిష్యులవలెను 'ప్రతిజీవుడూ దేవుడే' 'అందరిలో ఉండే దేవుడు ఒక్కడే' అనే సందేశం ప్రచారంచేస్తూ తరలినారు. ఆ సేతుహిమాచలం పర్యటించి శ్రీవివేకానందస్వామి కన్యాకుమారి కెదురుగ ఉండు గుట్టనధిరోహించాడు. 'ఏకం సత్' ఉన్నదొక్కటే అనే సందేశంతో పాశ్చాత్యదేశాలకు వెళ్లుదా మనే ఆశయం ఆయనలో అప్పుడు ఆవిర్భవించింది. సేతుపతి మహారాజు ఆయనను అమెరికాకు పంపారు. అక్కడ ఆయన రెండు నెలలపాటు కష్టాలు పడ్డాడు. తర్వాత శ్రీమతి జార్జి హేలుసతి సాహాయ్యం ఆయనకు లభించింది. ఆ సాహాయ్యంతో పరిచయలేఖలతో స్వామి పదివేల మంది సదస్యులు క్రిక్కిరిసిఉండే విశ్వమత మహాపరిషదుపన్యాసవేదిక మీాదికి ఆహ్వానం పొందాడు. భారతదేశాధ్యాత్మిక చరిత్రలో 1893 వ సంవత్సరం సెప్టెంబరునెల 11 వ తేది అవిస్మరణీయ నిత్యోజ్వలదినం. "అమెరికను సోదరులారా" అను స్వామి ప్రసంగంలోని తొలి మాటలు సందర్భానికి అత్యంతాను రూపంగా ఉండినందువల్ల సదస్యులవద్దనుండి అప్రయత్నంగా వెలువడ్డ కరతాళోష బృంహితసాధు వాదములతో సభామందిరం నిండిపోయింది. పాశ్చాత్య నాయకులు హిందు యతీంద్రుని ఉపన్యాసమును ఒళ్లంతా చెవులుచేసికొని ఆలకించారు. ఆయన ఉపన్యాసాలు స్వతంత్రములున్నూ విశ్వరంజకములున్నూ అయినందున పరిషత్సమావేశాలు జరిగిన అన్నిదినాలు కార్యక్రమంలో కడపట స్వామిజి ఉపన్యాసం ఉంటుం దని ప్రకటిస్తే చాలు. తహతహపాటుతో నిరీక్షిస్తూ శ్రోతలు వెడలకుండెడి వారుట. ఆయననోట వెలువడే ప్రతిమాటకు సదస్యుల ప్రశంసాఘోష మిన్ను ముట్టేది. ఆయన మతాలసామరస్యాన్ని వివరించి విశ్వైక మతానికి పునాది వేశారు. ప్రపంచాన్ని చీల దీసి శాంతిని రూపుమాపే సంకుచితతను ద్వేష దురభిమానాలను అంధవిశ్వాసాలను ఆయన ఖండించారు. 'జీవుడు దేవుడే, అందఱు మానవులూ సమానులే' అనే భారతదేశసనాతన సందేశం మళ్లీ ఒకమాఱు శ్రీ వివేకానంద స్వాముల ప్రావృషేణ్య పయోవాహగర్జా గంభీరమైన కంఠంనుండి వెలువడింది, స్వామిజి పాశ్చాత్యులకు ఆత్మనుగూర్చినజ్ఞానం బోధించాడు, ప్రాచ్యదేశీయులకు "సేవా"ధర్మమ్మును కఱపాడు. భారతీయయువకులలో స్వామిజి త్యాగోత్సాహాన్ని నింపాడు.

"మీరు నిత్యాత్ములరు, ముక్తాత్ములరు, విశుద్ధాత్ములరు, మీరు అమృతపుత్రులరు, అమర్త్యులరు, ధైర్యం వహించండి. ఆత్మల మొత్తం ఒక్కటె నానమ్మిన దైవం. నేను సేవించి భజించేది ఆదైవమునే" – ఇవి శ్రీ వివేకానందుని హృదయమునుండి ప్రవహించిన వాగ్ఝరి. ఆయన నెలకొల్పిన సేవాసంఘం ఈనాడు మానవుల సాంఘికవైజ్ఞానికాధ్యాత్మిక సమున్నతికి ఇంతంతనరానంత సాధకమై ఉన్నది.

స్వామిజీకి బుద్ధదేవునం దుండిన భక్తి అపారం "బుద్ధుని సేవకులకు సేవకుడ' నన్నాడాయన. శంకరుని ధీవిభవమును బుద్ధుని హృదయవైశాల్యమును మనకు లక్ష్యాలు కావాలి. ప్రతిభారతీయునికి ముస్లిముదేహము వేదాంతహృదయము నుండ వలె ననుట ఆయన కోరిక. రాజకీయాధ్యాత్మికస్వాతంత్ర్య యోధుడు స్వామిజి. "మానవుని రూపొందిం

చడం నా జీవితకార్యం'' అన్నాడు స్వామిజి. నవ్యభారతమునకు స్రష్ట ఆయనయే.

''ధీరుల రగుడు, ముందున కుఱుకుడు, సోమరితనమును నిరుత్సాహమును దులిపివేసి కొనుడు. అప్పుడు మీకు జీవితంలో విజయం చేకూరుతుంది, జీవితలక్ష్యం చేతి కందుతుంది, 'నేను బ్రహ్మమను' అనే సాక్షాత్కారమే జీవితలక్ష్యం'' – ఇది శ్రీ వివేకానందస్వామి సదా కావిస్తూవచ్చిన ఉపదేశం.

వివేకానంద జ్యోతిర్వికాసము

శ్రీ తుమ్మల పేరారెడ్డిగారు

ఒకనాడు ఉద్రిక్త భావదశలో ఉన్న శ్రీరామకృష్ణుని దృష్టికి సప్తర్షి మండలమును అందొక దివ్యశిశువును గోచరించినవి. ఆ దివ్యశిశువు తన మృదుబాహువులతో నందొక ఋషిని కౌగిలించుకొని ''నేను భువియం దవతరించుచున్నాను, నీవు రావా'' అని ప్రశ్నించెను. వత్తు నని ఋషి తలయూపి సూచించెను. వెంటనే ఆ ఋషినుండి జ్యోతి దిగి కల్కత్తాలో భువనేశ్వరీదేవీ విశ్వనాథ దత్తలనెడి భవ్యదంపతులుండు గృహములోనికి జొచ్చుకొనెను. ఆ దంపతులకే శ్రీ వివేకానందస్వామి పుత్రుడుగా జన్మింపనున్నాడు. ఆ ఋషిని హెచ్చరించిన దివ్యశిశువు నారాయణుడే. ఆయనే శ్రీరామకృష్ణుడుగ అవతరించెను. శ్రీరామకృష్ణుని దివ్యసందేశమును విశ్వమంతట వెదజల్లుటకై నరమహర్షియే నరేంద్రనాథ దత్తగా అవతరించెను.

కావున దక్షిణేశ్వర యోగిపుంగవుడు నరేంద్రునాగమనమును నిరీక్షించుచుండె నన్నచో అందాశ్చర్య మేమి? నరేంద్రుడు రాగానే శ్రీరామకృష్ణుడు నిర్భరానంద పూర్ణుడై ''ఆహా, వచ్చితివా యిన్నాళ్ళకు? ఏల యింత జాగు? నన్నింతకాలము కాచుకొ బెట్టుట న్యాయ్యమా?'' అని పల్కుటే కాక కేల్మోడ్చి ''నీవు పురాణర్షి వగు నరుడవు, నా జీవితసందేశమును విశ్వవ్యాప్త మొనర్ప జన్మించినవాడ'' వని కొనియాడెను.

నరేంద్రనాథుని భవిష్యన్మహత్త్వమునకు సూచనలు చిఱుప్రాయముననే శైశవముననే కననగుచుండినవి. క్రీడాపరుడుగను అణగని వాడుగను ఉన్నప్పటికిని యథార్థమైన అతని ప్రకృతి అగపడుచునే యుండెను. ఆ వయస్సు లోనే సీతారాముల విగ్రహములను సంపాదించి అతడు పుష్పాదికముతో పూజించుచుండెను. వారు వివాహితులు దంపతులు అని తెలియ వచ్చిన మీదట ఆయన ఎప్పటిభక్తితో పూజింపజాలకపోయెను. త్యాగచక్రవర్తియైన పరమశివుని ప్రతిమను సంపాదించి దానిని పూజింపజొచ్చెను. పరివ్రాజకసన్న్యాసులం దతని కుండిన భక్త్యాదరములు ఉత్కటకోటిక ములు. తనయొద్ద ఏమున్నను అతడు వారి కర్పించివేసెడివాడు. వినోదముగా ధ్యానింప గూర్చున్న యతనికి ధ్యానములో బాహ్యలోక స్మరణము బొత్తిగా లేనట్టి యేకాగ్రత కుది రెడిది. నిదురింప నతడు కన్నులు మోడ్చి నప్పుడు కనుబొమలమధ్యనుండి దివ్యమైన

యొక వెలుగు వెలువడి చిత్రవర్ణోజ్జ్వలమై గాఢ ప్రశాంతత నావహించుచు నతని మేని నావరించెడిది.

స్కూలులో కాలేజిలో ఎంత దుర్గ్రహమైన విషయమునైనను అతిశీఘ్రముగ ఆకళించుకో గల అతని ప్రజ్ఞకు ఉపాధ్యాయు లాశ్చర్య పడెడివారు. సాహిత్యమునకు చరిత్రమునకు తత్త్వశాస్త్రమునకు ఆధ్యాత్మికమునకు సంబంధించిన గొప్పగ్రంథాలనన్నిటిని ఆయన చదివెను. ఒక పేరగ్రాఫులో తొలితుదివాక్యాలను చదివి పూర్తిపేరగ్రాఫు నర్థమును తూర్ణముగ గ్రహింపగలనేర్పు ఆయన కుండెను. వారి ప్రిన్సిపాలు హేస్టి "నరేంద్రుని ప్రతిభ అమేయము, అసాధారణము. అతని భవిష్యత్తు మహోజ్జ్వలము" అని నుడివియుండెను.

వాద్యసంగీతములో నోటిపాటలో నరేంద్రున కెంతో ఆసక్తి. బెంగాలి హిందీ ఉర్దు పెర్షియను భాషలలో ఆయన భక్తిగేయములను పాడునేని శ్రోతలు ముగ్ధులు కావలసినదే.

కాలేజీచదువు సాగుచున్నప్పుడే నరేంద్రుడు బ్రాహ్మసమాజమున చేరెను. అతని ప్రకృతిలో మూఢవిశ్వాస మన్నది లేదు. అజ్ఞేయవాదమువంకకు మొగ్గు గలదు. "దేవుని మీరు చూచితిరా" అని ప్రశ్నించును. శ్రీరామకృష్ణుని సమీపమున కతనిని తరిమిన దిదే. "దేవుని నేను జూచితిని, నిన్ను జూచుచున్నంత స్పష్టముగా చూచితి" నని ఆ యోగిపుంగవుడు చెప్పిన జవా బితనిని ఆశ్చర్య ఱచెను. శ్రీరామకృష్ణు డతని వక్షము నంటగానే యింద్రియాతీతమైన యనుభూతి నితనికి క్షణకాలము గలిగెను. గురుదేవునితో ఇత డుండిన కాలము దాదా పాఱేండ్లు. ఆయన చెప్పిన వాక్యమునుగాని ఎప్పుడుగాని నిశితముగ పరిశీలింపక గ్రుడ్డిగా నితడు విశ్వసింపలేదు. సోదరినివేదితతో అనంతరకాలమున నిట్లు చెప్పెను. "నేను నాగురుదేవునితో ఆఱేండ్లు పోరాడితిని, గంతవ్యమార్గమున ప్రత్యంగుళమును నా ంత తూర్ణముగ తెలిసియుండుట తత్ఫలితమే." పరీక్షింపక సమ్మతింపని శిష్యుని ఆర్జవము గురుదేవున కత్యంత ప్రీతికర మాయెను. నరేంద్రుని యవిశ్వాసము నెవరేని ఆక్షేపించిన వారిని శ్రీరామకృష్ణుడు చీవాట్లుపెట్టి "నరేంద్రుని మీరు చక్కగా నర్థముచేసికొనలేరు, త్వరపడి గుణదోష నిర్ణయము సేయరా" దని నోరుమూయించెడివాడు; నరేంద్రుని అతని మార్గముననే బోనిచ్చి, ఓపికతో ప్రేమతో మెట్టుమెట్టుగా అతనిని తర్కాతీతతత్త్వమును సాక్షాత్కరింపజేసి సరిదారిలో స్థిరపఱచెను.

శ్రీరామకృష్ణుడు విగ్రహారాధకుడుగ నేల యుండెనో నరేంద్రునకు తొలుత బోధపడకుండెను. తండ్రి ఆకస్మికముగా మరణించి, నరేంద్రునికుటుంబము దారిద్ర్యగర్తమున పడియుండినప్పుడు "గుడిలోనికి జొచ్చి ఆర్థిక దుఃస్థితిని తొలగింపు మని కాళిమాతను ప్రార్థింపుము" అని శ్రీరామకృష్ణు డాదేశించెను. చ్చి చూచిన నరేంద్రునకు అట కనిపించినది సాక్షాల్లోకజననియే, కాని కేవలము విగ్రహాము కాదు. వాంఛితార్థప్రదాయినియైన లోకమాతను జూచినప్పుడు నరేంద్రునకు తన కుటుంబదుఃస్థితి మున్నగు విషయము లేవియు స్మృతిలో లేవు. జ్ఞాన మిమ్మనియే కాని వేఱుక్షుద్రప్రయోజన మడుగుటకు అతనికి నోరాడ లేదు. ఈ సంభవముచే భగవంతుని సాకారతానిరాకారతలు పరస్పర మవిరుద్ధములనియు సాకారోపాసనము సాక్షాత్కారమునకు సులభతరోపాయ మనియు నరేంద్రుడు

గ్రహించి విగ్రహారాధనపరమార్థమును అనంతరకాలమున అనితరసాధ్యక్రమములలో వివరింప గలిగెను.

తనకు నిర్వికల్పసమాధ్యనుభూతిని ప్రసాదింపుమని నరేంద్రుడు గురుదేవుని పలుమార్లు ప్రార్థించెను. ''అది కాదు నీవు కోరవలసినది. స్వకీయమోక్షమునకు పాటుపడుట క్రిందిమెట్టు. అందఱిమోక్షమునకై పాటుపడుట అంతకంటె పైమెట్టు. సకలమానవకోటిని భగవంతుని ప్రత్యక్షరూపముగా భావించి సభక్తికసేవలొనర్చి, వారినిశ్రేయసమునకై పాటుపడుము'' అని గురుదేవు డాదేశించెను. అతనివలన లోకమునకు నెఱవేఱవలసిన ప్రయోజనము నెఱవేఱువఱకు అతని కాపరమసాక్షాత్కారము నొసంగకు మని గురుదేవుడు జగజ్జననిని ప్రార్థించెను. అయినను గురుదేవుని చరమదినములలో నొకనాడు నరేంద్రునకు నిర్వికల్పసమాధ్యనుభూతి తాత్కాలికముగ గలిగెను. పిమ్మట నతనిని గురుదేవుడు ''నీ వొక మహావటవృక్షమువంటివాడవు, అనంత ప్రజానీకమును నీనీడలో ప్రోది యొనర్పవలసినవాడవు. కాబట్టి సొంతమునకు ముక్తిని సంపాదించుకొను ప్రయత్నమును తర్వాత పూనుకొందువు గాని ముందుగా నీసోదరశిష్యులను పర్యవేక్షించుకొనుము. విశ్వమానవశ్రేయస్సంపాదక ప్రణాళికల నిర్వహింపుము అది నీజీవితకార్యము'' అని ప్రబోధించెను. తన యాధ్యాత్మికశక్తిసర్వస్వము గురుదేవుడు శిష్యునిలోనికి సంక్రమింప జేసెను.

గురుదేవుడు మహాసమాధినందిన పిదప నరేంద్రుడు పాదచారిగా యావద్భారతదేశపర్యటనము గావించెను. పెద్దలతో పిన్నలతో పండితులతో పామరులతో ప్రభువులతో ప్రకృతులతో మెలగెను. భారతదేశపరిస్థితులను ప్రత్యక్షముగ నెఱిగెను. ప్రస్తుతసమస్యలను పేదఱికమును దాస్యమును గుర్తించెను. అనాదికాలముగ అనుస్యూతముగ వచ్చుచున్న ఆధ్యాత్మికసంప్రదాయసంపదను స్మరించెను. కన్యాకుమార్యగ్రహమునకు దక్షిణమున సముద్రమధ్యమందలి గుట్ట నధిష్ఠించినప్పుడు అఖండభారతమాతృస్వరూప మాతని దివ్యదృష్టికి గోచరించెను. భారతదేశమును తక్కిన ప్రపంచమును కావించుకొను పరస్పరవిజ్ఞానవినిమయముచే జగదభ్యున్నతి సిద్ధించు క్రమములు ఆయన భావపథమున విస్పష్టరూపము దాల్చినవి. దానిని సాధింప బద్ధకంకణుడై ముందున కుఱికెను. నరేంద్రనాథదత్త, విశ్వమున కంతటికిని వెలుగునిచ్చు జ్ఞానప్రదీపముగా వివేకానందజ్యోతిగా వికసించెను.

మైసూరు మహారాజావారికి స్వామిజి లేఖ

చికాగో
జూను 23, 1894

మహారాజా,

శ్రీమన్నారాయణుడు మీకును మీ వారికిని యోగక్షేమము లొసగు గాక. దేవరవారు దయతో తోడ్పడినందు వలననే ఈ దేశమునకు వచ్చుట నాకు సాధ్యపడినది. వచ్చినప్పటి నుండియు అందఱికిని పరిచితుడ నైతిని. ఈ దేశప్రజలు అతిథిసత్కారపరాయణులు, నాకు కావలసిన వన్నియు సరఫరా చేసినారు. ఈ దేశ మద్భుతము. ఈప్రజలును ఎన్నో విధ

ముల అద్భుతప్రజలే. నిత్యకృత్యములకు ఈ దేశప్రజలు ఉపయోగించునన్ని యంత్రములను, ఏదేశ ప్రజలును ఉపయోగింపరు. ఇక్కడ ప్రతివస్తువును యంత్రమే అంతే కాదు. ప్రపంచజనసముదాయములో ఈదేశ ప్రజ లిరువదింట నొక భాగము మాత్రమే, అయినను వీరి సిరిసంపదలు ప్రపంచపు సిరిసంపదలలో ఆఱింట నొకపాలుగా నున్నది. వీరి భోగభాగ్యములకు మితియేలేదు. కాని ఇక్కడ ప్రతివస్తువునకును ధర విపరీతము. ఇచ్చట ఉన్నంత హెచ్చుకూలి ప్రపంచములో వే ఱెచ్చటను లేదు. కాని కార్మికులకును పెట్టుబడిదారులకును పోరాటము సదా సాగుచునే యుండును.

స్త్రీలకు అమెరికాలో నున్నట్టి హక్కులు ప్రపంచమున వేఱెక్కడను లేవు. క్రమముగా సర్వమును వారు తమయధీనములోనికి దెచ్చుకొనుచున్నారు. వింతవిషయ మిది—ఉత్తమ సంస్కారము గల మగవారికన్న అట్టి సంస్కారవతులైన మహిళల సంఖ్య అత్యధికము. కాని ఉత్తమప్రతిభాశాలులు, ఇంకను మగవారిలోనే హెచ్చు. సహజమే. పాశ్చాత్యులు మన వర్ణవిభేదమును దూషింతురు కాని. దానికంటె అన్యాయ్యమైన వర్గము — ధనికవర్గము— వారిలో నున్నది. అమెరికనులు చెప్పునట్లు డాలరు సర్వశక్తిమంతము. ఇక్కడ అది దేనినైనను సాధింపగలదు.

ప్రపంచమున వేఱు ఏదేశముననను ఇన్ని చట్టములు లేవు. చట్టముల నింత నిర్లక్ష్యము సేయుటయు వే ఱెచ్చటను లేదు. పాశ్చాత్యులందఱకంటె, పేదలైన హిందూప్రజలే, నీతిలో మొత్తముమీద ఎంతో అధికులు. మతవిషయమున నిక్కడివారు పై వేషాలవారుగ నైన నుందురు. పరమతాసహనస్వమతదురభిమానవంతులుగ నైన నుందురు. వీరి మూఢవిశ్వాస మతములతో విసుగెత్తి, ఇచ్చట వివేకులు, క్రొత్త వెలుగునకై, భారతదేశమువైపు చూపులు పఱపుచున్నారు. పవిత్రవేదములలోని యుదాత్తాశయములు ఇంచుకంత లభించినను, వీ రెంత ఆతురతతో కైకొందురో, కనులార చూచిననే ఏలినవారి కెఱుకపడగలదు. అధునాతనభయంకరవిజ్ఞానశాస్త్రాఘాతముల కెదురు నిల్చి, వేదములు అక్షతములుగ నున్నవి కదా. 'శూన్యమునుండి సృష్టి పుట్టినది, ఆత్మయు సృష్టింపబడినదే, దేవుడను నిరంకుశుడు, స్వర్గమని చెప్పబడు నొక్కచోట సింహాపీఠిపై గూర్చుండి, రాజ్యమేలుచుండును. నరకాగ్నులకు చల్లబాఱే లేదు.'' ఇట్టి సూత్రముల యెడల, చదువుకొన్నవారికెల్లరికి వెగటు పుట్టినది. ''సృష్టి అనాది, అనంతము; ఆత్మయు అట్లే శాశ్వతము. ఈశ్వరుడు అంతర్యామిగా మనలోనున్నాడు'' అను వేదములలోని యుదాత్తభావములను ఏదో యొకరూపమున వారు తొందరతో స్వీకరించుచున్నారు. ఇక నేబదియేండ్లలోపల-ఆత్మయు సృష్టియు ఉభయమును శాశ్వతమే అనియు, ఈశ్వరు డనగా పరిపూర్ణు డనియు పరాత్పరు డనియు - మన వేదములలో చెప్పబడియున్న దానిని ప్రపంచవిద్వాంసు లందఱును అంగీకరింపగలరు. ఇప్పటికే, వారిలో విద్వాంసులైన మతాచార్యులు, బైబిలును ఈ ధోరణిలోనే వ్యాఖ్యానించుచున్నారు. నా నిర్ణయ మే మనగా, వారి నాగరకతలో పారమార్థికపరత హెచ్చవలె. మన నాగరకతలో వాస్తవపరత హెచ్చ వలె—అని.

భారతదేశములో నన్ని యనర్థములకును మూల మొక్కటే, పేదవారిదుఃస్థితి. పాశ్చాత్యులందలి పేదలు పిశాచములే, వారితో

పోల్చి చూచిన, మనపేదలు కేవలము దేవతలే. కావుననే, మనపేదల నుద్ధరించుట చాల సులభమైన పనియే. మనము చేయవలసిన సేవయెల్ల - వారికి విద్య గఱపుటయు, పోగొట్టుకొన్న వ్యక్తి గౌరవమును మరల బొందించుటయు - మన ప్రజలును ప్రభువులును చేయవలసిన పెద్ద పని ఇది. ఇంతవఱకును ఈవిషయములో ఏమియు జరుగ లేదు. అధికారమున నుండిన పురోహితులును మనదేశమును నాక్రమించుకొన్న విదేశీయులును శతాబ్దులుగా వారి నణగద్రొక్కి యుంచిరి. కడకు భారత దేశమున పేదలు తాము మనుష్యుల మనుటను గూడ మఱచిపోయినారు. వారి బుద్ధులలోనికి భావములను జొప్పింపవలెను. చుట్టును ప్రపంచములో జరుగుచున్నవానిని చూచునట్లు వారి కన్నులు తెఱవవలెను. అప్పుడు వారిముక్తిని వారే సాధించుకొందురు. ప్రజ గాని, నరుడు గాని నారి గాని, ఎవరిముక్తిని వారే సాధించుకోవలెను, ఆశయములను వారి కీయ వలెను. వారికి కావలసిన సాహాయ్య మంతమాత్రమే, తర్వాత తక్కినదెల్ల దానిఫలితముగ వచ్చియే తీరును. రసాయనవస్తువులను కలుపుట మన పని. తర్వాత పలుకులుగా పేరుట ప్రకృతి సూత్రమే కదా. వారి బుద్ధులలోనికి మన యాశయములు చొప్పించుట మన కర్తవ్యము. తక్కినది వారే చేసికొందురు. భారతదేశాన చేయవలసిన పని ఇదే. నా మనస్సులో చిర కాలముగ నున్న సంకల్ప మిదే. భారతదేశ మున దానిని సాధింపలేక పోయితిని. అందుకే యీదేశమునకు వచ్చితిని. పేదలకు విద్యాదాన మొసగుటలో మహాకష్ట మొకటి అడ్డువచ్చును.

—ఏలినవారే ప్రతిగ్రామములోను ఒక ధర్మ విద్యాలయమును స్థాపించితి రనుకొనుడు. దాని వలన ఏమేలును ఉండదు. భారతదేశ దారిద్ర్య మట్టిది. పేదబాలురు బడికిపోవుట మాని పొలములలో తండ్రులకు తోడ్పడబోవుదురు. లేదా, ఏదైన జీవికను గడింప బోవుదురు. ఇక నిప్పుడు కొండమహమ్మదు నొద్దకు రాకున్న, మహమ్మదే కొండయొద్దకు పోవలెను కదా. పేద బాలుడు చదువుకొఱకు రాకున్నచో, చదువే పేదబాలునికడకు పోవలెను. మనదేశములో స్వార్థత్యాగులు ఏకాగ్రచిత్తులు నైన సన్న్యాసులు మతప్రచారము చేయుచు పల్లెనుండి పల్లెకు వేలకొలదిగ పోవుచున్నారు. వారిలో కొందఱినైన లౌకికవిషయములనుగూడ నేర్పు నుపాధ్యాయులనుగా తయారుచేసితిమేని, పల్లె పల్లెలో, ఇంటింటను, వారు మతమును చదువునుకూడ చెప్పుచు పోవుదురు. ఒకపల్లెకు ఒక సాయంకాలము అట్టివారిలో నిద్దఱు కెమెరాతో, గ్లోబుతో, కొన్ని దేశపటములు మున్నగు వానితో వచ్చి రనుకొందము. తెలియనివారికి ఖగోళభూగోళవిషయముల నెన్నిటినో నేర్ప వచ్చును కదా. ఒక జీవితకాలములో పుస్తకములనుండి సంపాదించుకొను విషయవిజ్ఞానముకంటె నూఱంత లెక్కువ విషయవిజ్ఞానమునే వారు భిన్నదేశీయులను గూర్చి కథలు వినిపించి వారికి కలిగింపగలరు. అయినను ఈపనికి సంస్థ కావలెను. అనగా ధనము కావలె ననుటే. ఈ ప్రణాళికను నిర్వహించుటకు భారతదేశమున జనులు కావలసినంతమంది యున్నారు. కాని పాపము వారికి పైసా లేదు. చక్రమును కదలించుటే కష్టము. కదలిన పిదప వర్ధిల్లు వేగముతో నది దొర్లుచు పోవును. నాదేశములోనే సాహాయ్యము కోరి ధనికుల సానుభూతిని పొందలేక విఫలుడనై ఏలినవారి తోడ్పాటుచే ఈ దేశమునకు వచ్చి చేరితిని. భారతదేశమున ప్రజలు చచ్చిననేమి, బ్రతికిననేమి, అమెరికనుల కించుకేని

లక్ష్యమా? వారేల లక్ష్యపెట్టవలెను? మన వారు ఈస్వార్థమును తప్ప మఱేమియు ఆలోచింపరే.

ప్రభుమహాశయా, జీవితము క్షణభంగురము; ఐహికదంభము లన్నియు నశ్వరములే. పరులకొఱకు బ్రతుకువారే బ్రతుకువారు. ఇతరులు బ్రతికియున్నారనుటకంటె చచ్చిరనుటే తగును. ఉదారమనస్కుడు ఉన్నతుడు దేశపాలకుడును నైన తమవంటి భారతమాతృకుమారుడు దేశమాతను ఆమె కాళ్ల [illegible]ల బెట్టుటకు ఎంతో పనిచేయగలడు. భావిసంతతివారి కెల్ల పూజ్యముగా తన పేరు నిల్పుకొని పోగలడు.

అజ్ఞానమగ్నులైన పీడితభారతీయజనకోటులను గుఱించి పరమేశ్వరుడు మీ యుదార హృదయమును అనుకంపార్ద్రముగా చేయవలయు నని ప్రార్థించు,

భవదీయుడు,
వివేకానంద.

అంతఃప్రకోపాల సమీకరణము

శ్రీ హీరానందస్వామి

మానవుడు సముద్రమున పడవలో జీవించుచుండునేని అతనికి పడవ నడపువిద్య అలవడును. ఈ ప్రపంచమును సముద్రమునకు తీసిపోదు. ఇందు జీవించు మానవుడు జీవిత శిల్పమును అలవఱచుకొనవలయును. సముద్రములో అలలు తఱచైనట్లు సుఖదుఃఖములు చావు బ్రతుకులు, ఆశలు ఆశాభంగములును ఈ జగమనెడి సముద్రమునకు సహజములే. నావికునివలె మనము ఈ జగదుదధి కల్లోలములను లెక్కింపక ముందునకు సాగు టెట్లో నేర్చుకొనవలయును. మానవుల క్రొంగ్రొత్తగ జన్మించు వివిధప్రవణతల కనుగుణముగ ఈ విధానమును అందముగ పెక్కుచందములలో నిర్వర్తింపనగును.

మానవుని ఆంతరమున పోటెక్కు కల్లోలాలకు సంబంధించిన వివరములను పరికింతము గాక. అసూయ, పోటీ, అణగద్రొక్కుట, దురాక్రమణము, ద్వేషము, హింస - అనునవి మానవుని శీలమున సాధారణముగ నుండు ప్రవణతలు. స్వల్పమైన స్వార్థలాభమునకై అసత్యము చెప్పుట, స్థూలసూక్ష్మమార్గములలో దొంగిలించుట, మగువ మగవానిపైని, మగవాడు మగువపైని చెడ్డచూపులు పఱపుట, సోమరితనముచే ఇతరులపై ఆధారపడి యుండుట. తన లాభమునకై ఒరుల సాయమును అంగీకరించుట. ఈ చెమర్చు మురికి దేహమున అశుద్ధపు టలవాటులు కలిగి యుండుట. అసాధారణ భోగయుత జీవితమునకై ఆశించుచు అందుకు తగిన అంతస్తును సంపాదించుకొనజాలనందున నానాటికి మఱింతగా అసంతృప్తి చెందుచుండుట, ఒరుల మనసుల నుండి వెలువడు తలపులను తనలోనికి క్రుక్కికొనుట స్వార్థసాధకోద్యమములు నెఱవేఱక పోగా ఆశాభంగము నొందుట ఈశ్వరసంకల్ప పరతంత్రుడై ఉండకుండుట — ఇవన్నియు మానవుని ఆంతర సంఘర్షణగా రూపొందుచుండును.

ఈ ప్రకోపాలలో ఒక్కొక్క దానిని ప్రత్యేకముగ చక్కబఱచుటకు పూనుకొందుమేని అద్భుతమనశ్శక్తుల మరులునబడి మనము

ఒక్కొక్కప్పుడు పరమపురుషార్థమును సాధింప మఱచిపోదుము. అహింసాసిద్ధుని సన్నిధానమున ఎట్టిహింసయు శక్యము గాదు. సత్యవ్రత సిద్ధునినోట వెలువడిన ప్రతిమాటయు అమోఘముగ నిజ మగుచుండును. అపహరణేచ్ఛ అంతరించిన వాని ౯ట ఉన్న సకల నిధులు కననగుచుండును. బ్రహ్మచర్యము పాటించినవాడు ద్రఢిష్ఠుడును బలిష్ఠుడును మేధావియు నగును. అప్రతిగ్రాహకుడుగ నుండువాడు తనమనస్సును మథించుకొనునేని పూర్వజన్మస్మృతి కలుగును. కాని ఆంతరమైన సంఘర్షణము మఱొకరూపములో మనస్సులో నొక మూలలో ఉండనేయుండును. దానిని పూర్తిగ తుడిచివేయు ప్రతిక్రియకు ఏది దారి ?

మన జీవిత దృక్పథమును మార్చుకొనుటే దారి. అది సాధ్యమే. సమీకరణశిల్పమనగా నిదే. మానవతతి నాల్గువర్గములుగ విభక్తమై యున్నది. ఈ విషయమును శ్రీవివేకానంద స్వాముల మాటల ననుసరించి ఇట్లు చెప్పవచ్చును.

ప్రతి ఆత్మలోను దివ్యత గర్భితమైయున్నది. వెలుపలిలోపలిప్రకృతిని అదుపులోనికి తెచ్చుకొనుటచే ఆ దివ్యతను ఆవిష్కరించుకొనుటయే జీవిత లక్ష్యము. కర్మయోగము, భక్తియోగము, రాజయోగము, జ్ఞానయోగము– అనెడి వీనిలో దేనిచేతనైనను అన్నింటిచేతనైనను ఆలక్ష్యమును సిద్ధింపజేసికొనుము: ఇదే ఆధ్యాత్మికధర్మసర్వస్వము.

1. నిస్సంగత్వముతో నిస్స్వార్థముగ కర్మాచరణము చేయవలె ననిన విశ్వమంతయు నాది అను దృక్పథము కుదురవలయును. వ్యాకోచమే జీవితము. సంకోచమే మరణము. నేను అంత సంకుచితుడను గాను. కర్మపరత నా ప్రకృతి. కర్మతత్పరత స్వార్థగంధరహితముగ నుండవలయును. మన ఆంతర సంఘర్షణలకు కారణము మన దృష్టిలోని సంకుచితత్వము. విశాలదృక్పథమును అలవఱచుకొన్నచో ఆ సంఘర్షణ మంతరించును.

2. ఉపాసనము, భక్తియు ఆ సంఘర్షణకు ప్రతిక్రియయే. ఉద్రిక్తభావముల కలవడిన మానవుడు ఈ మార్గమున సిద్ధి నొందగలడు. ఉపాసన నిర్వర్తించుటకు చోటు దేవాలయము మాత్రమే కాదు. మానవుని దేహమునే దేవాలయముగ రూపొందించుకొనవచ్చును. "దేవుని వాసస్థానములలో అత్యున్నతమైన స్థానము మానవుడే. మానవారాధన ద్వారా మాధవారాధనను నిర్వర్తించుట సర్వశ్రేష్ఠము" అని శ్రీవివేకానందస్వామి చెప్పుచుండెడివాడు. ఈ యుపాసనమును, ఆరాధనమును నాలుగు విధములుగ చేయవచ్చును. 1. ఆధ్యాత్మికజ్ఞానప్రదానము ప్రథమము. 2. లౌకికజ్ఞానప్రదానము ద్వితీయము. 3. వ్యాధిబాధితులకు వైద్యసేవ సమకూర్చుట తృతీయము. 4. ఆకలిచే నకనకలాడువానికి అన్నప్రదానము చతుర్థము.

3. జ్ఞానయోగము:– హేతువాద ప్రియునికి సంతృప్తి కూర్చుమార్గమిది. అతని మొదటి మెట్టు 'సరియైన రీతిలో అర్థము చేసికొనుట.' మన ఎదుట నున్న జగత్తు పారమార్థిక సత్యమా? లేక ఆభాసమాత్రమా? దూరమున నున్న ఇనుపస్తంభము చీకటిలో తనప్రియుడు కాబోలునని – తహతహతో నిరీక్షించుచుండు విరహిణికి తోచును. పోలీసువాడు కాబోలునని దొంగకు తోచును. దయ్యాలభయము కలవానికి దయ్యము కాబోలునని తోచును. కాబట్టి మనము ఆత్మస్వరూపమును సాక్షాత్కరించుకొని తెలిసికొనవలయునే . కాని

'అంతయు మంచిదే' 'అంతయు చెడుగే' అని అంధమర్యాదగా భావించువారి అభిప్రాయములకు వశపడకూడదు. సత్యమెప్పుడు నేకరూపమే ఐనను మన భ్రాంతితొలగినప్పుడు అది క్రొత్తదియుబోలె తోచును.

4. రాజయోగము: యోగాభ్యాసప్రవణులు నైతికధార్మికసంసిద్ధత చేకూర్చుకొన్న పిమ్మట ప్రాణాయామమునకు పూనుకొందురు. మన తలంపులపై ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసములకు ఎంతో ప్రభావమున్నదని వారి నమ్మకము. ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసములపై అదుపు కుదిరిన ఎడల తలపులును అదుపులో నుండును. అప్పుడు నిరంతరాభ్యాసముచే చెడ్డతలంపులను పూర్తిగా తొలగించుకొనుటయు మనభావనాశక్తిధీరతను హెచ్చించుకొనుటయు సులభములగును. మనసున కేకాగ్రత కుదిరి మనస్సాగరము మథితమగునేని పూర్వజన్మస్మృతులు కలుగును. అందుచే మన శక్తియుక్తులను క్షుద్రకాముల సంపాదనకై రిత్తపుచ్చుకొనక దృఢాధ్యవసాయముతో పరమలక్ష్యమువంకకు పురోగమింపగలుగుదుము. నిశ్చలధ్యానము కుదిరి సమాధిదశ సిద్ధించును. కాని ఈదారిలో మనస్సును శుద్ధపఱచుకొను విషయమున చాల మెలకువ వలసియుండును. కేవలము భావోద్రేకాతిశయముచే ఆదశ నధిగమించుట యాదృచ్ఛికసాక్షాత్కారమగును. యాదృచ్ఛికతచే స్పష్టత కొఱవడును. ద్వేషదురభిమానములకు ఆస్పద మేర్పడును.

పైని పేర్కొన్న నాలుగుమార్గములలో మనదృక్పథమును పరిష్కరించుకొందుమేని ఆంతరములైన ప్రకోపములు అణగిపోవును. దీనినే జీవితశిల్ప మనియు
మనియు పేర్కొందురు. స్థితప్రజ్ఞుని చిత్తస్థితిని భగవద్గీత ఇట్లు వర్ణించుచున్నది. (VI-22)

యం లబ్ధ్వా చాపరం లాభం
మన్యతే నాధికం తతః
యస్మిన్ స్థితో న దుఃఖేన
గురుణాపి విచాల్యతే.

'యోగమనుదశ నధిగమించినవాడు, ఇతరలాభముల నంతకన్న నధికములని యెంచడు, ఎంత దుఃఖము వచ్చినను చలింపడు'' పై నాలుగు మార్గములలో నొకదాని నవలంబించి దారిదోపిడిగాడైన రత్నాకరుడు వాల్మీకిమహర్షి యయ్యెను. మీవంటి నావంటి ఇతరులను గూర్చి ఏమందుము? కావున శ్రద్ధతో విశ్వాసముతో శ్రీ వివేకానంద స్వాముల "ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రత, ప్రాప్యవరాన్ నిబోధత" "లెండు, మేలుకొనుడు, గంతవ్యము చేరుకొను వఱకు నాగకుడు," అను హెచ్చరిక ననుసరించి పరిశ్రమింపుడు. ఈ మార్గముల అమోఘతను మహర్షులు మాటిమాటికిని ఉద్ఘాటించి యున్నారు.

శృణ్వన్తు విశ్వే అమృతస్య పుత్రా
ఆయే ధామాని దివ్యాని తస్థుః
వేదాహ మేతం పురుషం మహాన్తం
ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్
త మేవ విదిత్వా తిమృత్యు మేతి
నాన్యః పన్థా విద్యతే ఽయనాయ.
(శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు)

మనము అమృతసంతతివారమైనప్పుడు ప్రపంచమున ఒకమూలనుండి మఱొకమూలకు శాత్రవద్వేషాగ్నిగోళములను ప్రయోగింపనేల? సునిశ్చితసంకల్పబలముతో వివేకముతో క్షేమాసంశలను వర్షింతము గాక.

సర్వే ఽత్ర సుఖినస్సన్తు
ర్వే సన్తు నిరామయాః
సర్వే భద్రాణి పశ్యన్తు
మాకశ్చి ద్దుఃఖ మాప్నుయాత్.

శివానంద స్మృతులు — 32

శ్రీమత్ప్రివాజిక శ్యామాప్రాణ

17-3-1929 (ఆదివారము)
బేలూరు మఠము

నేడు శ్రీరామకృష్ణభగవానుని సర్వజన సామాన్య మహోత్సవము. శ్రీ మహాపురుషుల శరీర మంతగ సరిగా లేదు. శ్రీవారి దర్శనార్థులై పెక్కురు భక్తులు ప్రొద్దుననుండి రా దొడంగిరి. వృద్ధభక్తు డొకడు శ్రీవారికి ప్రణమిల్లి వారి దేహారోగ్యము గుఱించి ప్రశ్నింప మహాపురుషులు = ఒళ్లు అంతగ బాగా లేదు.

భక్తుడు – రాత్రి సరిగా నిద్రపట్టలేదా ?

మహాపురుషులు – మామూలుగనే నిద్ర పోతిని. కాని చూడుము ఇదా, ముదుసలి శరీరము – దీనికి తోడు నానావిధరోగములు. శరము అన్నంతనే – షడ్వికారములకు లోనగును. షడ్వికారములు – జన్మ, స్థితి; వృద్ధి; పరిణామము; క్షయము, వినాశము. ఇదియే ఈ పాంచభౌతిక దేహధర్మము. ఈమాఱు దీనికి కడపటివికారము పట్టినది. అ దేమన వినాశము. అయినను ఇవన్నియు కేవలము దేహమునకు సంబంధించినవే సుమా! కాని లోపల నుండు దేహికి పరమాత్మకు ఎట్టిమార్పులును కలుగవని ఎఱుంగుము. సర్వదా ఒక్క తీరు ననే యుండును. శరీరవికారములు దానికి అంటవు, అతడే పరమాత్మ, దేహి. శరీరము ఆత్మ కామ. శ్రీఠాకూరు దయచూపి మాకు ఈ జ్ఞానమును ప్రసాదించిపోయిరి. ఇక ఈ శరీర మున్నను, నశించినను ఒకటే. ఇందులో ఏమియు ముంచుకోపోలేదు'' కొంతవడి కండ్లు మూసికొని ఆత్మచింతలో మునిగి మరల ఇట్లనిరి – ''శ్రీఠాకూరు మాలో సంపూర్ణ జ్ఞానమును ప్రసాదించిరి. ఇక వారి ఇష్టముండిన ఈ దేహము నిల్చును. లేకున్న పోవును. వారి ఇచ్ఛప్రకారమే జరుగును. ఈ దేహమునకు వయస్సుకూడ ఏమి తక్కువ కాలేదు కదా!

శివానంద లేఖావళి

34

రామకృష్ణమిషను సేవాశ్రమము
కంఖాలుపోస్టు, సహారన్పూరుజిల్లా,
ఉత్తరప్రదేశ్
3 ఏప్రిలు 1912

ప్రియ——

నీజాబు లందినవి. ఇప్పటి నీమనఃపరిస్థితి సహజమే, అందులో వింత ఏమియు లేదు. కోరినది లభింపనప్పుడు మనసున అవిశ్వాసము పొడకట్టుటయు, అట్టి యితరకలవరాలు నూర్లకొలది గల్గుటయు సహజమే. గర్వాహంకారములును కలుగును. నిజమైన భక్తుడు వేఱెవరిపై కోపము చూపును? నామాపీవలన కలిగిన మనోవ్యథను వేఱెవరితో వెళ్ళబోసికొనును? అతనిభావాలును ఉద్రేకాలును అన్నియు భగవంతుని వంకకే. అతడు ప్రేమించునది భగవంతునే. కలహించునదియు భగవంతునితోనే. కావున ఆయనను వదలుకొనకుము. స్నేహముచేతగాని ద్వేషముచేత గాని నీ వాలాగు చేయరాదు. శ్రీరామకృష్ణుని క్షణమైనను హృదయపూర్వకముగ శరణు పొందిన భక్తుడు ఆయనను వదలుకొనగోరినను అతనిని వదలియుండబోడనుటను గట్టిగ తెలిసికొనుము.

పెద్దజాబు వ్రాయుటకు నాకు శక్తి లేదు. కాని ఇంతమాత్రము చెప్పగలను. ప్రతిదానికిని అంతర్నియంతను నేను గాను. గురువు నను భావమును భగవంతుడు నాయం దెప్పుడును నింపలేదు. గురువు నగుద మను కోరిక నాకెప్పుడును లేదు. నన్ను భగవంతుని కింకరునిగ భావించి ఆదరించి ప్రేమింతువేని అందులకు ప్రతిఫలమును తప్పక భగవంతుడే నీ కొసంగును. నా సలహా వింద మను అక్కఱ నీకున్నచో నీ ప్రస్తుతస్థితితో సంతృప్తిచెంది యుండుము. సాధ్యమైనంతవఱకు దేవుని స్మరించుచుండుము. ఆయనను గూర్చిన స్మృతికి మననమునకు ధ్యానమునకు నామజపమునకు నిన్ను అంకితము చేసికొనుము. నీశక్తికనుగుణముగా ప్రజా సేవ యందు వ్యగ్రుడవై యుండుము. అట్లుందువేని నీకు పరమశ్రేయస్సు కలుగు నని నాదృఢవిశ్వాసము. అతిమాత్రమైన అశాంతికి నీమనస్సును లోబడనీయకుము. అశాంతి కలిగినప్పుడు దేవుని సన్నిధిని జేరి శిశువువలె ఆక్రందింపుము, ప్రార్థింపుము. ప్రశాంతస్థితి నీ మనస్సుకు మరల తప్పక కలుగును.

శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామియు మఱి ఐదారుగురము ఒకానొకపనినిమిత్తము ఆరోగ్యపరిస్థితిచేతను కొన్నాళ్లుగ ఇచ్చటికి వచ్చియున్నాము. ఇక్కడినుండి ఎవ రెచ్చటికి పోవుదురో యింకను తెలియదు.

నీకు మా హృదయపూర్వక ప్రేమాశీస్సులు.

నీశ్రేయోభిలాషి
శివానంద

వారలు - విశేషాలు

రామకృష్ణమిషను శారదాపీఠము 1968-69 సంవత్సర నివేదిక

జల్పైగురివఱదలప్పుడు శారదాపీఠంవారు సాహాయ్యకార్యక్రమం నిర్వహించారు. నష్టాల పాలైన విద్యార్థులకు 3640-58 రూపాయల విలువ గల గ్రంథాలను విరాళం ఇచ్చారు. జగద్ధాత్రిపూజ యథోచితవైభవంతో నిర్వర్తించారు. శారదాపీఠయాజమాన్యంలో ఉన్న వివిధసంస్థలు శాఖలు సాగించిన కార్యక్రమ వివరాలు—

విద్యామందిరం

విద్యార్థులను అక్కడనే నివసింపజేస్తు చదువుచెప్పే కళాశాల యిది. కల్కత్తా విశ్వవిద్యాలయంవారి మూడేళ్ళపట్టపరీక్షకువిద్యార్థులిక్కడ తర్ఫీదుచేయబడుతారు. ఈ సంవత్సరం ఇక్కడ చదువుతుండిన విద్యార్థులసంఖ్య మొత్తం 216. పరీక్షకు కూర్చున్న వారు 91 రు, నెగ్గినవారు 81 రు. అందు తొమ్మిది మంది అగ్రశ్రేణిలో నెగ్గారు. డిస్టింక్షను గడించినవారు నలుగురు. విడిదిలో విద్యార్థు లందఱు ఒకసన్న్యాసిపర్యవేక్షణలో ఉంటారు. చదువుతోపాటు వ్యాయామం ప్రార్థన క్రీడలు - ఇవికూడా క్రమసరణిలో నిర్వహింపబడ్డాయి. విద్యార్థుల నైతికాభివృద్ధికై కళాశాలలోను హాస్టలులోను మతాధ్యాత్మికవిషయాలు సక్రమంగా కఱపబడ్డాయి. పేదవిద్యార్థులకు ధనసాహాయ్యం అందజేయబడింది. ఇద్దఱు ఆఫీసర్ల యాజమాన్యంలో కళాశాలలో ఒక ఎన్. సి. సి. దళం ఏర్పఱుపబడింది.

శిక్షామందిరం

ఇది పశ్చిమబంగాళప్రభుత్వంవారి పోషణలో సాగే సంస్థ. ఇచ్చట పట్టభద్రులు ఉపా

ధ్యాయవృత్తిలో కల్కత్తా విశ్వవిద్యాలయం వారి బి. టి. పట్టపరీక్షకు శిక్షితు లవుతారు. ఈసంవత్సరం ఇచ్చటి విద్యార్థులసంఖ్య మొత్తం 134. బి. టి. పరీక్షకు కూర్చున్నవారు 131 రు, నెగ్గినవారు 129 రు. అగ్రశ్రేణిలో గెల్పొందిన వారు నలుగురు. వివేకానందస్వామిజయంతి యప్పుడు ఈకళాశాలవారు విద్యావిషయక వస్తుప్రదర్శనం (ఎగ్జిబిషన్) నిర్వహించారు. 'సందీపన' మను తమవార్షికపత్రికాసంపుటాన్ని ప్రచురించారు. ఎక్స్టెన్షన్ సర్వీసుయూనిట్ వారు వెలుపలి ఉపాధ్యాయులకై చర్చాసదస్సులు నడపారు.

శిల్పమందిరం

ఇదిన్నీ పశ్చిమబంగాళప్రభుత్వపోషణలో సాగు 'పాలిటెక్నిక్'. ఇచ్చట సివిల్-ఎలెక్ట్రికల్-మెకానికల్ ఇంజినీరింగులో విద్యార్థులు తర్ఫీదై స్టేట్ కౌన్సిలువారు జరుపు పరీక్షలకు పోవుదురు. ఈసంవత్సరం ఉన్న విద్యార్థుల మొత్తంసంఖ్య 439. పరీక్షకు కూర్చున్నవారు 246, నెగ్గిన వారు 174. అగ్రశ్రేణిలో గెలుపొందినవారు 14. విడిది (హాస్టలు) లో నుండినవారు 90. వారికి పర్యవేక్షకులుగ ముగ్గురు సన్న్యాసు లుండినారు. విద్యార్థులకు ఎన్సీసీ శిక్షణంకూడా సమకూర్పబడింది.

శిల్పాయతనం

14 సంవత్సరముల వయస్సుకు పైబడిన విద్యార్థులకు సామాన్యశాస్త్రము, ఇంజనీరింగు మొదలైనవి ఉచితముగా నేర్పు టెక్నికలు స్కూలు ఇది. ఈసంవత్సరము ఇందుండిన విద్యార్థులమొత్తము సంఖ్య 134.

శిల్పవిద్యాలయం

ఇందు అర్హులైన విద్యార్థులకు, ఎలక్ట్రిక్కు, ఆటోమెకానిక్కు, టర్నింగు, ఫిట్టింగు, కొయ్యపని, నేతపని ఉచితంగా కఱపబడుతుంది. శిక్షణ కాలం ఒకసంవత్సరమునుండి మూడుసంవత్సర ములవఱకు. ఈసంవత్సరం ఇందుండిన విద్యార్థులమొత్తం సంఖ్య 62. పరీక్షకు కూర్చున్న వారు 55, నెగ్గినవారు 42.

జనశిక్షామందిరం

ఇది ఉమ్మడి విద్యాప్రచార ప్రజాసేవా కేంద్రం. దీని ఆధ్వర్యంలో 9 రాత్రి పాఠశాల లున్నాయి. వానిద్వారా 70 వయోజనులకు అక్షరాస్యత సమకూర్పబడింది. విద్యాప్రచారకచలనచిత్రములు 88 ప్రదర్శింపబడ్డాయి. దాదాపు 58,000 ప్రజలు చూచారు. ఉచిత గ్రంథాలయంలో ఉన్న గ్రంథాలమొత్తం సంఖ్య 16,073. చదువరులకు ఎరవీయబడిన పుస్తకాల సంఖ్య 18,326. యువకుల భౌతిక వైజ్ఞానికాభివృద్ధికి సాధకములైన వివిధ సార స్వతవినోదకార్యక్రమాలు నిర్వహింపబడినవి. ప్రతిదినం దాదాపు 200 శిశువులకు పుష్టికర మైన అల్పాహారం ఉచితంగా సరఫరా చేయ బడింది. ప్రతిదినం శిశువులకు తల్లులకు కలిసి మొత్తం 8000 మందికి పాలు ఉచితంగా సరఫరా చేయబడింది.

తత్త్వమందిరం

ఇందు ప్రతివారం బ్రహ్మచారులకు సన్న్యాసులకు మతాధ్యాత్మిక గ్రంథప్రవచనమున్ను, పురజనులకు శ్రీమద్భాగవతోపన్యాసములున్ను జరుపబడినవి. మంచి సంస్కృతవేదాంత గ్రంథాలయం ఉంది.

ఉత్పత్తి - గ్రంథప్రచురణశాఖ

ఇందు చిన్నయంత్రములు పరికరములు ఫొటోచట్టములు మొదలైనవి తయారుచేయ బడును. ఫోటోగ్రఫీశాఖ ఉన్నది. రామకృష్ణ వివేకానందోద్యమమునుగుఱించిన గ్రంథాలు

19 ఇప్పటివఱకు ప్రచురింపబడి ఉన్నవి. చక్కని పరికరాలతో "గ్రంథప్రదర్శన", "విక్రయ" శాల ఉన్నది.

ఇన్నిసంస్థలను నిర్వహిస్తున్న శారదాపీఠమునకు ఆర్థికపుచిక్కు ఎంతో ఉన్నది. ఉదారమహాజనుల విరాళాలు నిరీక్షింపబడుతున్నాయి.

శ్రీహరేరామభజన భక్తసమాజము

శ్రీలక్ష్మీనరసింహక్షేత్రము – హరేరామనగర్

కోరుకొండ, తూర్పు గోదావరిజిల్లా.

ఈసమాజంవారు ఏటేట కార్తికమాసం నెలరోజులూ జరిపే పూజాన్నదానోపన్యాస సంకీర్తనాది కార్యక్రమాన్ని ఈసంవత్సరం ముక్కోటియేకాదశిదాక పెంచి, మఱునాడు ద్వాదశిరోజున సుమారు 500 మంది దరిద్ర నారాయణులకు కావింపబడ్డ అన్నదానంతోను 60 మంది సాధువులకూ వికలాంగులకూ కావింపబడిన వస్త్రదానంతోను జయప్రదంగా ముగించారు. అభినవతులసీదాస శ్రీపసుమర్తి శ్రీరామమూర్తి ఎమ్. ఏ. గారు, (విశాఖపట్నం), మోక్షసాధని పత్రికాసంపాదకులు శ్రీరామశరణ శ్రీసుందుర్తి వేంకటనరసయ్య పాకయాజిగారు (నామప్రయాగ, బుద్ధాం) వీరిశిష్యులు శ్రీరామసాక్షాత్కార భాగ్యవంతులు పూర్వజన్మజ్ఞానసంపన్నులు 15 సంవత్సరముల వయస్సుగల శ్రీహరిరామనాథంగారు (బందరు), కోరుకొండ శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామివారి దేవస్థానధర్మకర్తలు శ్రీమాన్ పరాశరసుదర్శనభట్టరు అయ్యవార్లంగారు మొదలగు మహనీయులు ఉపన్యసించారు. మహిమాన్వితులైన శ్రీహరేరామస్వామివారిని దర్శించి, అన్ని విధాలా సహకరించి కార్యక్రమాన్ని జయప్రదమొనరించిన భక్తులెల్లరికీ అమూల్యమైన వచనామృతమును ప్రసాదించి తరింపజేసిన పండితోత్తములకూ సమాజకార్యదర్శి శ్రీకపిలవాయి సుబ్బరావు కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించారు. ఈకార్యక్రమం 40 రోజులలో సుమారు రెండువేలమంది దరిద్ర నారాయణులకున్నూ, వచ్చి కార్యక్రమంలో అన్వయించిన భక్తులకు సుమారు వెయ్యిమందికిన్నీ అన్నసంతర్పణ కావింపబడింది.

గ్రంథపరిచయం

ఆంధ్రపద్యగీతాంజలి

రచయిత: డాక్టరు వేమూరి ఆంజనేయశర్మగారు, సంస్కృతవిభాగము, శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ కళాశాల, తిరుపతి. ప్రకాశకులు కడపజిల్లా రాజంపేట శ్రీసరస్వతి బుక్ డిపో వారు. పుటలు 98, వెల మూడు రూపాయలు.

దక్షిణభారతదేశములో తమిళభాషలో నాయనారులును ఆళ్వారులును లోకోత్తరమైన భక్తిగేయసారస్వతాన్ని వెలయించారు. అన్ని విధాలా ఆమార్గాననే రూపొందినది వంగభాషలో రవీంద్రుని గీతాంజలి. మూలకర్తయే దాన్ని ఆంగ్లభాషలోకి పరివర్తించడం విశేషం. హృదయప్రభవమున్నూ హృదయద్రవీకరణసమర్థమున్నూ ఆయన గీతాంజలికి దత్తము కావడంచేత నోబెల్బహుమతి చరితార్థమైంది. ఆంగ్లమూలానికి డాక్టరు వేమూరి ఆంజనేయశర్మగారు కావించిన ఆంధ్రానువాదమిది. విషయమాధుర్యానికి పోషకంగా ఆంధ్రభాషామాధుర్యం వెల్లివిరిసే శర్మగారి యీ ఫణితికి స్వాగతం.

—ప్రభాకర్.

భక్తియోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో, శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

121+4 పుటలు ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

కర్మయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వము నరటిపండొలిచినరీతిని విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు. కర్మయోగ రహస్యము నెఱుగగోరు జిజ్ఞాసువుల కిది కల్పతరువు.

146+8 పుటలు ఏడవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

వంటచేస్తూ విశ్రమించండి



ఖాస్ జనతా
కిరోసిన్ కుక్కర్

ఉత్పత్తిదారులు:

ఓరియంటల్ మెటల్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

67, బిపిన్ బిహారి గంగూలీ స్ట్రీట్, కలకత్తా 12.

KALPANA O. M. 15 TE

రా మకృష్ణ బోధామృ ము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమతసామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డల కయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

...ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూత్రాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి... —ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్జ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
క్యాలికో : రూ. 5-50

క్రొత్తగా వెలువడినది!!

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

రామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, తమ శాంతభావము లెన్నియో చేర్చి, ఆ సమష్టినంతయు శ్రీరామకృష్ణభాషితముగా, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను మార్చి, తమిళభాషలో రచింపబడిన జనాకర్షక గ్రంథము. ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతీ, హిందీభాషలలోని కిప్పటికే అనువదింపబడి అపారవ్యాప్తినొందినది. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

జ్ఞానయోగము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు, బి. ఏ.

అద్వైతజ్ఞానము "సిద్ధులకు, బద్ధులకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు, శిశువులకు, పండితులకు, పామరులకు— అందఱికిని సమానాధికారముగల సొమ్ము" కావలెనని శ్రీ వివేకానంద స్వాములే యిందు పలికియున్నారు. అందుల కనుగుణమగు విషయ విన్యాసముతో శ్రీ స్వామివారి యుపన్యాసముల కావించియున్నారు. ఈ గ్రంథము సరళమధుర భాషయందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నది.

(480+8) పుటలు   రెండవ కూర్పు   వెల : రూ. 4-00

నూతన ముద్రణము !   ఇప్పుడే వెలువడినది !

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము – రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు–4

సంపాదకులు : శ్రీ హిరానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు–21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ హిరానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.